

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA HISTORIE

**Pojetí osobnosti Adolfa Hitlera v didaktice za
použití moderních technologií**
DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Michaela Martinovská

Učitelství pro ZŠ

Vedoucí práce: PhDr. Miroslav Breitfelder, Ph.D.

Plzeň 2021

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 30. června 2021

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Mé poděkování patří PhDr. Miroslavu Breitfelderovi Ph. D. za odborné vedení, trpělivost a ochotu, kterou mi v průběhu zpracování mé diplomové práce věnoval. Děkuji také sedmému ročníku ze ZŠ Nýřany za možnost si svou práci odučit v praxi.

OBSAH

OBSAH	
SEZNAM ZKRATEK	
1 ÚVOD	1
2 MLÁDÍ ADOLFA HITLERA	3
3 HITLER PO PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE	7
4 CESTA K MOCI	11
5 HITLER U MOCI	15
6 KONEC VÁLKY	26
7 HITLEROVY ŽENY	28
8 ATENTÁTY	31
9 MEIN KAMPF	34
10 PRAKTICKÁ ČÁST	36
11 ZÁVĚR	59
12 RESUMÉ	61
13 SEZNAM LITERATURY	62
14 SEZNAM OBRÁZKŮ	63

SEZNAM ZKRATEK

DAP - Německá dělnická strana

NSDAP – Národně socialistická dělnická strana

SA – Sturmabteilung (útočný oddíl)

SS – Schutzstaffel (ochranný oddíl)

SSSR - Svaz sovětských socialistických republik

1 ÚVOD

Má diplomová práce nese název Pojetí osobnosti Adolfa Hitlera v didaktice za použití moderních technologií. Toto téma jsem si vybrala hned ze dvou důvodů – zajímala mě samotná osobnost Adolfa Hitlera. Konkrétně mě zajímalo například to, jak je možné, že jeden člověk dokázal „pobláznit“ celé Německo. Čím byla jeho osobnost tak zajímavá, že na za něj byli lidé ochotni umírat. Nebo čím byl tak výjimečný. Dalším důvodem je důvod pedagogický. Již se mi stalo, že děti na základní škole zvedaly pravici, aniž by věděly, co toto gesto znamená. Proto jsem se rozhodla „šířit osvětu“ mezi žáky.

Když jsem diplomovou práci psala, bylo zpočátku obtížné vybrat si vhodné publikace a nebyť příliš ovlivněna filmem či tím, co jsem například slyšela. Velice dobře se mi pracovalo s knihami od Iana Kershawa, jelikož byly velice čtivé a srozumitelné. Především to byl důvod, proč je teoretická část tak obsáhlá – převážně parafrázuji knihy Iana Kershawa, jelikož vím, že pro žáky by bylo obtížné takovou publikaci číst a chtěla jsem tyto informace spíše zestručnit tak, aby byly srozumitelné. S tímto textem a nejen s ním budu pracovat i další léta, která budu učit. Další problém nastal v případě, kdy jsem se rozhodovala, které informace do diplomové práce zahrnu a které informace zprostředkuji žákům. Zároveň bylo velice těžké číst knihy přes internet, jelikož knihovny byly zavřené nebo knihy nebyly zrovna k vypůjčení.

Práce je rozdělena na dvě části – část teoretickou a praktickou. V teoretické části se budu zabývat osobností Adolfa Hitlera – počínaje od jeho mládí, přes první světovou válku, jeho působení ve straně, získání funkce kancléře až po jeho definitivní konec. Objevují se zde také kapitoly o atentátech na Hitlera a o Hitlerových ženách. Další kapitolu tvoří Mein Kampf, který jsem spíše shrnula a analyzovala. Informace k této kapitole jsem získala z knih od autorů Luciana Garibaldiho, Simonetty Garibaldiové, Joachima Festa, Iana Kershawa a Adolfa Hitlera.

V praktické části se budu věnovat postavě Adolfa Hitlera v didaktice. Ve třídách sedmého ročníku základní školy budu věnovat dvě hodiny osobnosti Adolfa Hitlera bez většího kontextu. Jde mi pouze o osobnost jako takovou, jelikož o druhé světové válce a Adolfu Hitlerovi se budou učit podrobněji v desátém ročníku. Žáci sice druhou světovou válku na prvním stupni základní školy probírali, ale myslím si, že ne příliš podrobně a že jejich vědomosti o Adolfu Hitlerovi nejsou příliš velké.

Stejně jako v předešlé části jsem měla problémy i v části praktické, jelikož jsem příliš nevěděla, které filmy zvolit, aby žákům zprostředkovaly to, co jsem se jim snažila říci. Nakonec jsem zvolila filmy: Hitler: Vzestup zla 1. a 2. díl, Pád Třetí říše a Valkýra.

Žákům bude nejdříve představena prezentace, která bude doprovázena výkladem, a následující hodinu budou informace, které žáci získali o nejznámějším německém diktátorovi, podložené videoukázkami. Abych mohla vybrat vhodné filmové pasáže, musela jsem zhlédnout několik filmů, jako například Hitler: Vzestup zla 1. a 2. díl, Valkýra, Pád Třetí říše.

Cílem mé práce je ukázat žákům hrůzy, které dokázal napáchat Adolf Hitler. Zároveň tím chci zamezit dalším nepříjemnostem, které mohou nastat v případě, kdy žák může zvedat pravici nebo kreslit hákový kříž aniž by věděl, co to doopravdy znamená a proč je to špatné. Zároveň je také dobré upozornit na chyby z minulosti, neboť žáci od šestého ročníku ví, že se historii učíme proto, abychom se z chyb z minulosti poučili a neopakovali je.

2 MLÁDÍ ADOLFA HITLERA

20. dubna 1889 přichází na svět budoucí diktátor Adolf Hitler. Za své příjmení vděčí svému otci, který se nechal dvanáct let před Hitlerovým narozením přejmenovat.¹ Dohadů nad tím, proč tak učinil, je nespočet. Můžeme ale říci, že příjmení Hitler bylo, je a bude neskloňovanějším jménem vůbec.

Adolf Hitler vyrůstal v Braunau am Inn až do roku 1892, kdy se s celou rodinou odstěhoval do Pasova. O dva roky později je čekalo další stěhování. Důvodem bylo nové místo jeho otce, který zastával funkci úředníka. Adolf neměl se svým otcem příliš dobré vztahy – samotného otce nezajímaly jeho děti, čas trávil raději v hospodě nebo u včel. Při pobytu doma docházelo ke konfliktům mezi ním a malým Adolfem. Ke konfliktům docházelo především v době, kdy jeho otec nastoupil do penze. Roku 1898 se rodina opět stěhovala, tentokrát do Lambachu, kde nastoupil Hitler do školy. Ani toto stěhování nebylo zdaleka poslední. Jeho otec nebyl stále spokojen, a tak se ještě téhož roku přestěhovali do Leondingu nedaleko Lince. Právě Linec později Hitler líčí jako své rodné město, které chtěl přestavět tak, aby mohlo konkurovat i samotné Vídni.²

Roku 1900 došlo v rodině Hitlera k tragické události, kdy zemřel jeho mladší bratr. Hitlerův další bratr Alois již byl z domu a právě do Hitlera byly vkládány veškeré naděje, neboť se měl rozhodnout, kam dál povedou jeho kroky. Zvolil si reálku, která sice nebyla tak dobrá, jako gymnázium, ale dokázala studenty připravit na vysokou školu. Hitlerův otec se nejspíše nechal ovlivnit Hitlerovou láskou ke kreslení. I přes to z něho chtěl mít úředníka, kterým byl také on sám.³

Přechod na novou školu měl na Hitlerův prospěch velký vliv, již nedokázal navázat přátelství s takovou lehkostí, jako v předešlých školách, již nezvládal školu s minimálním úsilím, jako tomu bylo dřív.⁴

„Urážlivý, tvrdohlavý, arogantní. Měl hrozný charakter. A byl tak lenivý. Dal se lehce strhnout nadšením, jež ale stejně rychle zmizelo. Dokázal nepřátelsky reagovat na jakoukoliv připomínku či napomenutí. A ve stejnou dobu se u svých spolužáků domáhal jakési bezpodmínečné poslušnosti.“⁵

¹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 31

² Tamtéž, s. 38-40.

³ Tamtéž, s. 40.

⁴ Tamtéž, s. 40.

⁵ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 25.

Roku 1903 Alois Hitler zemřel a Adolf se stal jediným mužem v domě. Otcovou smrtí už na Hitlera nepadal takový tlak, byť se ho jeho matka snažila směřovat na úřednickou dráhu tak, jak to chtěl otec. Jelikož se bála konfliktů, které by mohly nastat, ochotně ustupovala Hitlerovým výmyslům. Tím Hitler získal skoro absolutní volnost.⁶

Hitlerův prospěch ve škole nebyl vůbec dobrý, a tak se rozhodl ve studiu dále nepokračovat. Vedl velmi bezstarostný život. Matka mu pořídila dokonce klavír, na který se učil hrát, četl knihy, chodil do opery a v hlavě si stavěl vzdušné zámky, že jednou bude velkým umělcem. Právě v opeře se Hitler setkává se svým budoucím přítelem Alfredem Kubizekem, kterého s Hitlerem pojí podobný sen – Hitler se chce stát malířem, Kubizek zase miluje hudbu.⁷

Jelikož nedá Hitlerova matka na Adolfa dopustit, souhlasí s tím, že mu financuje cestu do Vídně, odkud se pak vrací s myšlenkou, že vstoupí do Akademie věd výtvarných umění. V roce 1907 se Hitler vrací do Vídně, aby svůj sen uskutečnil. Pro jeho matku bylo studium lepším řešením, než aby Adolf bezcílně bloumal městem. Hitler uspěl u vstupní zkoušky, avšak při samotné přijímací zkoušce nikoliv. O svém nezdaru pomlčel jak před svým přítelem, tak před svou matkou, která byla již na sklonku života.⁸ V prosinci roku 1907 Hitlerova matka umírá – zřejmě jediná žena, kterou dokázal doopravdy milovat.

Hitler se znovu pokusil přihlásit na Akademii výtvarného umění, ale tentokrát neprošel ani vstupní zkouškou. V době, kdy se jeho přítel Kubizek vrátil na nějaký čas domů, opustil Hitler jejich pokojík a odstěhoval se. Jelikož neměl již tolik peněz, aby mohl zaplatit nájem, spával pod širým nebem nebo po levných ubytovnách. Došlo k nevyhnutelnému – Adolf Hitler byl nucen přespávat v chudobinci.⁹

Hitler se seznámil s dalším bezdomovcem, který mu pomohl s „podnikáním“. Jeho společník se dozvěděl, že umí malovat – dohodli se na tom, že Hitler bude malovat obrázky Vídně a jeho přítel je bude prodávat. Peníze si pak rozdělí půl na půl. Co se týče práce, byl Hitler nespolehlivý, a proto se často se svým přítelem hádal.¹⁰

Na otázku, kdy začal Hitler nenávidět Židy, nemůžeme zdaleka tak přesně odpovědět. Můžeme ale připomenout jednu událost, kdy si Hitler začal uvědomovat židovství kolem sebe čím dál tím více: Jednoho dne narazil ve městě na muže v černém kaftanu a pejzy.

⁶ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 42.

⁷ Tamtéž, s. 43-44.

⁸ Tamtéž, s. 47.

⁹ Tamtéž, s. 69-70.

¹⁰ Tamtéž, s. 73-74.

Nikdy se s takovým člověkem nesetkal, Židé v Linci se od Židů ve Vídni značně lišili.¹¹ A od té doby viděl Hitler Žida v každém člověku - v kapitalistech a bankéřích, v soudních úřednících, v umělecké a hudební osobnosti. Byl přesvědčen, že existuje celosvětové židovské spiknutí, jehož cílem je přemoci árijskou rasu.¹²

Na jaře roku 1913 se Hitler vydal do Mnichova. O změně města uvažoval již delší dobu, ale odkládal to, neboť čekal na vyplacení peněz po svém otci, které měl dostat v den svých čtyřadvacátých narozenin. Pak již neměl důvod dále zůstat ve Vídni – ve městě, které mu nic dobrého nepřineslo. Německo teď považoval za svou vlast. Živil se stejným způsobem jako ve Vídni – maloval vývěsné štíty obchodů a pohlednice, které sám prodával.¹³

Hitler se z Vídně odstěhoval, aniž by někomu udal místo svého pobytu. Dalším jeho prohřeškem bylo, že se nedostavil k odvodu – to se trestalo vysokou pokutou. Hitler navíc odešel z Rakouska, tudíž mu hrozilo i vězení. Hitlerovi se nakonec podařilo stání zdržet, nakonec byl prohlášen za příliš slabého, aby mohl vykonávat vojenskou službu.¹⁴

Najednou přišel den, na který čekal. Byl zavražděn František Ferdinand. Hitler byl spokojený, ba přímo nadšený.¹⁵ Konečně se začalo něco dít. Začne válka. Při prvním odvodu byl prohlášen za fyzicky neschopného. Na podruhé to vyšlo. Hitler si podal žádost, aby mohl sloužit v bavorské armádě. Jeho prosbě bylo vyhověno. 21. 10. 1914 byl Hitler odveden na frontu a přidělen do „Listova pluku.“ Hitler byl jednou povýšen a nemuselo to být jeho poslední povýšení, ale on sám to nechtěl a jeho velitelé usoudili, že nemá dostatečné vůdcovské schopnosti. Hitlerova píle byla odměněna Železným křížem 2. třídy.¹⁶

Roku 1916 byl Hitler zraněn do levého stehna a byl nucen pobýt dva měsíce v nemocnici v Beelitzu nedaleko Berlína. Po dvou letech se podíval do Německa. Byl doslova znechucen morálkou ostatních vojáků, kteří se chvástali tím, jak vyzráli nad válkou a přivodili si schválně svá zranění. Když se Hitler vrátil zpět ke svému pluku, byl opět šťastný. Roku 1918 získává další vyznamenání, tentokrát Železný kříž 1. třídy.¹⁷ V říjnu 1918 byl oslepen plynem a následně poslán do nemocnice v Pasewalku. Právě zde si vyslechl zprávu

¹¹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 81.

¹² FEST, Joachim. Hitler- kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. s. 45.

¹³ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 87.

¹⁴ FEST, Joachim. Hitler- kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. s. 66-67.

¹⁵ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 33.

¹⁶ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 105-106.

¹⁷ Tamtéž, s. 109-110.

o ukončení války.¹⁸ Mohli bychom říci, že právě pobyt v nemocnici v Pasewalku začal formovat Hitlerovu osobnost.

¹⁸ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978.80-206-1667-8. s. 41.

3 HITLER PO PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE

Hitlerovým problémem bylo, že se neměl kam vrátit. Jediným jeho domovem byla armáda. Nakonec byl jmenován oficiálním instruktorem 2. bavorského pěšího pluku. Tímto způsobem měl zajištěn plat.¹⁹ Působil také jako agitátor DAP. Tato činnost mu pomohla zůstat v armádě co nejdéle a zároveň to byl počátek jeho politické kariéry.²⁰

Jelikož Hitler působil v propagandistickém oddělení, bylo mu umožněno školení pro řečníky. Hitler si začal poprvé uvědomovat to, že dokáže svými slovy působit na okolí. Údajně byl tak dobrý, že byl vybrán jako lektor, který měl působit na vojáky, kteří se vrátili ze zajateckého tábora.²¹ Hitler začínal chápat, co všechno člověk může jen pouhými slovy dokázat. Jak již bylo řečeno, byl výborným řečníkem, svými projevy si podmaňoval lidi. Úplně poprvé se veřejně vyjadřuje o Židech, tím se stal „odborníkem“ na židovskou otázku.

Hitler byl pověřen sledováním dění na schůzi DAP. Mohli bychom říci, že shodou náhod si ho všiml vedoucí strany Anton Drexler, který mu nabídl, ať k nim vstoupí. Hitler se údajně velmi dlouho rozmýšlel, a v polovině září do strany vstoupil. Někdo také tvrdí, že mu vstup do DAP byl nařízen.²² I když nemůžeme říci, jak to doopravdy bylo, je jasné, že Hitlera si politika našla sama.

Hitler nebyl nadšen jeho vstupem do DAP – schůze se konaly vždy na stejném místě, přicházeli jedni a ti samí lidé. Nakonec Hitler vznesl požadavek, že se shromáždění budou konat ve větších pivnicích. Bylo mu vyhověno, z jeho proslovů byli lidé velice unešení. Čím více si Hitler věřil, tím větší slovo chtěl mít ve straně. Spolu s Drexlerem sepsali program, který ovšem neschvaloval Herrer, který raději odstoupil, neboť neměl Hitlera příliš v lásce, a tak to bylo i naopak.²³

Hitler se naučil pár věcí o tom, jak organizovat schůze – cílem strany bylo zastrašování protivníků. Jejich vlajky byly červené z toho důvodu, aby vyprovokovali stoupence levice. Sám Hitler navrhl novou vlajku – symbolem se stal hákový kříž, který spočíval v bílém kruhu na červeném pozadí. Hitlerova popularita rostla. Sály, v nichž měl řečnit, se plnily dlouhou dobu před začátkem. Skoro každým tématem Hitlerových projevů byli Židé – po roce 1920 se toto téma stávalo pravidelností a vždy se Hitler setkal s ohromným aplausem.²⁴

¹⁹ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 46.

²⁰ KERSHAW, Ian. *Hitler*. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 123.

²¹ Tamtéž, s. 129.

²² Tamtéž, s. 138.

²³ Tamtéž, s. 151-152.

²⁴ Tamtéž, s. 155.

Díky NSDAP se Hitler roku 1920 seznamuje s Ernstem Röhm, který o stranu projeví zájem.²⁵ V dalších letech to bude právě Röhm, kdo bude moci Vůdci tykat.²⁶ Mluvílo se o tom, že se DAP sloučí s NSDAP, což bylo pro Hitlera nepřijatelné. Na scéně se objevuje Otto Dickel, muž, který založil v Ausburgu organizaci. Stejně jako budoucí Vůdce byl výborným řečníkem, dokonce s ním vyjednával i Drexler. Hitlera to rozzuřilo a ze strany odešel. Velmi často ho provázely výbuchy hněvu. Nakonec ho Drexler přemluvil, ať se vrátí - Hitler měl však podmínky. Žádal místo předsedy s diktátorskými pravomocemi. Jelikož si strana nemohla dovolit ztratit takovou hvězdu, jeho podmínky přijala.²⁷

NSDAP začínala nabývat rozměrů, neboť Hitler stál v čele hnutí, které zakládalo vlastní vojenské oddíly. Na počátku roku 1920 se objevuje SA – původně oddíl vyhazovačů, který měl být ochrankou při schůzích v pivnicích. Později se SA změnilo v Tělocvičný a sportovní oddíl. Mnohdy se zrod SA přisuzuje Hitlerovi, ale není tomu tak. Velký podíl na vzniku tohoto oddílu má Röhm. Právě Röhm byl pro stranu velmi důležitý – měl přístup ke zbraním a znal se s vlivnými lidmi.²⁸

Byť byl Hitler vůdcem strany, mimo Mnichov neměly jeho rozkazy žádnou váhu. Proto bylo potřeba kolem Hitlera vytvořit jakýsi kult vůdce. Byl také přirovnáván k Mussolinimu, lidé prohlašovali, že německým Mussolinim je právě Adolf Hitler. Tím vlastně lidé přišli s vůdcovským kultem. Mnohdy byl také přirovnáván k Mesiáši, který přijde a zachrání Německo. Sám Hitler však zpočátku o sobě jako o Vůdci neuvažoval. Mluvil pouze o tom, že Německo vůdce potřebuje.²⁹

Roku 1923 došlo k obsazení Porúří Francií a Velkou Británií. 1. května 1923 utrpěl Hitler porážku. Policie schválila průvod socialistů ulicemi v Mnichově. Pokud by se střetla pravice s levicí, určitě by došlo ke konfliktu. Pravice začala rozhlašovat fámy o levicovém puči, což bylo záminkou, aby vojenské oddíly dostaly zbraně. Generál Lossow je však odmítl vydat i přes to, že byl s Hitlerem domluven. Jak se dalo předpokládat, byl rozzuřený. I přes to, že se snažil nedat nic najevo, lidé pochopili, že Hitlerova sláva začíná pomalu upadat.³⁰

Hitler sice zuřil, ale nenechal se odradit od svých plánů. Jeho cílem byl pochod na Berlín a puč. Do karet mu hrál fakt, že se Německo začalo ocitat v krizi, nastoupila nová vláda, na kterou mohl útočit. Objevuje se zde triumvirát - Kahr, Seisse a generál Lossow. Lossow

²⁵ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 157.

²⁶ FEST, Joachim. Hitler- kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. s. 129.

²⁷ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 171-172.

²⁸ Tamtéž, s. 175.

²⁹ Tamtéž, s. 175-176.

³⁰ Tamtéž, s. 182.

nechtěl mít zpočátku s Hitlerem nic společného, ale nakonec se přeci jen nechal zlomit. Generál mu radil, aby s pučem ještě chvíli počkal, než na svou stranu dostanou více vlivnějších lidí. Hitler však odmítl čekat. Puč se měl uskutečnit 8. listopadu v pivnici, ve které měl pronášet řeč Kahr k výročí listopadové revoluce. Hitler se obával, že Kahrovo postavení zeslabí moc strany.³¹

8. listopadu v půl deváté večer vtrhl Hitler se svými věrnými do pivnice a proslov přerušil. Následně odvedl Kahra, Lossowa a Seisera stranou. Pro každého už měl vymyšlenou funkci. Lidi v pivnici ubezpečoval, že tato akce není namířená proti policii, nýbrž proti Židům a listopadovým zločincům.³² Hitler se snažil přesvědčit guvernéra Kahra, plukovníka Seissera a generála Lossowa, aby se přidali k nové říšské vládě. Ti pod pohrůzkou zastřelení souhlasili, avšak následující den bylo vše jinak.³³

Puč dopadl dle Hitlera velmi dobře, ale jelikož byl připravován ve spěchu, na něco se přeci jen zapomnělo. A to na zabezpečení telefonů. Lossow ihned zpravil věrné vojáky o události v pivnici a nechal je stáhnout do Mnichova. O puči se lidé dozvěděli z rozhlasu a Hitlerovi zmrzl úsměv na rtech. Už si nebyl tak jistý svým vítězstvím. Celé odpoledne pučisté přemýšleli nad tím, co dál. Co dál by měli udělat. Nakonec se rozhodli pro pochod městem. O puči již vědělo celé město, ale i přes to se zde objevovali lidé, kteří puč podporovali. Jak se dalo předpokládat, došlo ke střetu s policií. Když utichla vřava, na ulici leželo několik mrtvých pučistů a asi čtyři policisté. Hitler si jen vykloubil rameno.³⁴

Hitler si sice odnesl jen lehké zranění, ale i přes to z přestřelky nevyvázl tak lehce. Zdravotník SA ho odvezl nedaleko Mnichova, ale i tam si ho police našla. Byl zatčen a odvezen do vězení.³⁵ Možná bychom si představili obyčejnou celu s těmi nejnutnějšími věcmi, ale Hitler byl prominentní vězeň, tudíž měl i prominentní celu. Vstupem do vězení zanikla NSDAP a pravice už se nemusel nikdo obávat.

„Jsem jediný, kdo za ně nese zodpovědnost a plně svoji odpovědnost přijímám. Nejsem vlastizrádce, ale Němec, který miluje německý lid.“³⁶

Ani vězení Hitlera neodradilo od jeho řečnění. Soudní síň byla naplněna jeho hlasem a i zde se nebál propagandy. Může to být i tím, že soudce sympatizoval s Hitlerovým pučem nebo samotným Hitlerem.³⁷ Nakonec byl odsouzen k pěti letům vězení. Během svého pobytu

³¹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 204-205.

³² Tamtéž, s. 207.

³³ FEST, Joachim. Hitler- kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. s. 178.

³⁴ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 211.

³⁵ Tamtéž, s. 211.

³⁶ FEST, Joachim. Hitler- kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. 186.

³⁷ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 215.

ve vězení napsal knihu *Mein Kampf*, kterou diktoval Rudolfo Hessovi, jenž také skončil ve vězení.³⁸ Jak již bylo řečeno, Hitler měl ve vězení pobýt pět let, neboť byl odsouzen za velezradu. Nakonec ve vězení pobyl „jen“ rok.³⁹ Myslím si, že až vězení zformovalo Hitlerovu osobnost úplně. Ne pobyt v nemocnici v Paselwaku, ale vězení.

NSDAP ztratila svou moc a svého vůdce. Hitler prohlásil, že po dobu, co bude ve vězení, se politického života účastnit nebude. Tak trochu doufal, že když bude „hodný“ dojde k jeho podmíněnému propuštění již v říjnu. To se ovšem nestalo. Jakýmsi strašákem se pro Hitlera stalo vyhoštění, neboť nebyl německým občanem, nýbrž rakouským. Když se jednalo o jeho podmíněném propuštění, roli v tom hrálo i jeho vyhoštění. Nakonec k tomu nedošlo, a aby se Hitler už nemusel obávat, požádal o zrušení občanství rakouského. Tím pádem byl Hitler bez státní příslušnosti. Celých sedm let.⁴⁰

Hitlerovo myšlení se ve vězení nezměnilo. Stále byl proti židobolševismu. On sám si také začal uvědomovat to, že by mohl být tím Vůdcem a Spasitelem Německa. Dříve se spíše považoval za verbíře a prohlašoval, že Německo potřebuje někoho, kdo ho osvobodí. Teď už věděl, že to bude on. Adolf Hitler.⁴¹

³⁸ FEST, Joachim. *Hitler- kompletní životopis*. Praha: Naše vojsko, 2008. ISBN 978-80-206-0946-5. s. 197

³⁹ KERSHAW, Ian. *Hitler*. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 222-223.

⁴⁰ Tamtéž, s. 233.

⁴¹ Tamtéž, s. 244-245.

4 CESTA K MOCI

Ve vězení se Hitler sice distancoval od politického dění, ale jediným cílem po propuštění bylo znovuoobnovení NSDAP a propuštění dalších lidí z vězení, mezi nimiž byl i Rudolf Hess. Aby svých požadavků dosáhl, musel přislíbit svou poslušnost k autoritám.⁴² O Hitlerovi bychom mohli říci, že byl lstivý a prohnáný, tudíž ani on sám nemohl věřit svému slibu, neboť se v tom ukrývala pouze vypočítavost a lest.

Hitler začal získávat na svou stranu lidi, kteří ho neměli příliš v lásce. Mezi nimi byl i Joseph Goebbels, budoucí ministr propagandy, který byl Hitlerovi oddaný až do posledních dnů. Zcela si ho získal, když mu Hitler umožnil mluvit před obecnstvem. Na scéně se objevuje i nový ochranný oddíl SS, který měl fungovat jako osobní Hitlerova stráž.⁴³

I nadále pokračoval ve svém řečnění, velmi si potrpěl na rozprostření tajemna kolem sebe. Hitler si celý život potrpěl na tajemství, které ho obklopovalo. Nikdo jeho osobnost nedokázal patřičně pochopit. K ostatním lidem se choval velmi zdvořile, dámám líbal ruce, dětem nosil různé sladkosti.⁴⁴ Je třeba si ale uvědomit, že to nedělal proto, že se o své přívržence opravdu zajímal, ale byla v tom opět pouze vypočítavost.

Jelikož začal Hitler psát druhý svazek *Mein Kampf*, trávil volný čas v horách, kde se seznámil s Marií Reiterovou, která mu byla velmi sympatická. Podnikal s ní výlety, mohli bychom říci, že s ní prožil krátký románek. Hitler se však vrátil zpět do Mnichova do svého úřadu a Marie zůstala v horách. Udržovala s Hitlerem korespondenci, údajně ho několikrát navštívila v jeho bytě v Mnichově. Její láska však nebyla naplněna a Marie se pokusila oběsit. Díky jejímu švagrovi se to nepodařilo.⁴⁵

Hitler měl zpočátku zakázané mluvit na veřejných místech, až v roce 1927 mu bylo řečnění opět povoleno. K roku 1927 pronesl Hitler padesát šest projevů a polovina se udála na území Bavorska. V roce 1929, kdy rostl vliv NSDAP, už tolik projevů neměl, neboť jeho hlavním úkolem bylo shánění finanční podpory pro stranu.⁴⁶ Podmínkou pro to, aby mohl Hitler znovu veřejně vystupovat, bylo, že jeho první velký projev se uskuteční mimo Mnichov. Nakonec vystoupil v malé vesničce nedaleko Mnichova, kam se sjeli především

⁴² KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 255-256.

⁴³ Tamtéž, s. 264-265.

⁴⁴ Tamtéž, s. 271.

⁴⁵ Tamtéž, s. 274-275.

⁴⁶ Tamtéž, s. 288.

příslušníci SA. Čím více Hitler řečnil, tím více ho Goebbels miloval. Mohli bychom říci, že celý svůj život podřídil právě svému Vůdci.

Goebbels Hitlera sice zbožňoval, ale u ostatních lidí již tomu tak nebylo. Hitler vystoupil opět v cirkusu Krone, kde se sešlo asi sedm tisíc lidí včetně oddílů SA. Jelikož se snažil vyhybat dalším problémům, upravoval si své proslovy, které nebyly pro posluchače až tak působivé. Na dalších setkáních už se tolik lidí neobjevilo.

I přes upadající zájem tu zůstalo ještě dost věrných. Hitler kolem sebe šířil kult vůdce a svými slovy dokázal lidem doslova očarovat natolik, že mu slibovali věnost. Objevovala se zde i hesla, že je Hitler pouhý blázen, blázen nebezpečný jak sobě, tak okolí. Jeho zmenšující se obliba se začala projevovat i ve volbách, ve kterých NSDAP dostala pouze dvanáct křesel. Jediným pozitivem byla imunita, která nacisty chránila. Mezi poslanci se tak objevují jména jako Strasser, Goebbels nebo Göring, který se opět objevuje na scéně.⁴⁷

Hitlera ve městech již všichni lidé znali. Byla potřeba obměnit místo působení. Tentokrát se zaměřil na lidi na venkově. V této době docházelo ke krizi v zemědělství a hrozilo, že dojde ke vzpouře rolníků. Paradoxně získala NSDAP velkou podporu právě od venkovanů. Také u mladých lidí Hitlerova popularita stoupla, zejména u studentských spolků. Hitler využíval krizi ke svému prospěchu a propagandě, lidé na venkově se bouřili a věřili, že právě nacisté jim pomohou z bídy.⁴⁸

24. října 1929 došlo ke krachu na burze. I tato krize Hitlerovi a NSDAP přinesla úspěch. Situaci využil opět k propagandě, prohlašoval, že se nikdy neúčastnil vlády Výmarské republiky. Nakonec ale NSDAP do vlády vstoupilo i přes to, že by mohlo ztratit oblibu u lidí. Hitler chtěl dvě funkce – získat ministerstvo vnitra, které mělo na starosti i policii a ministerstvo školství, které má vliv na kulturu a školy všech stupňů. Ve školách chtěl Hitler do výuky zavést rasovou teorii, ale to se mu nepovedlo. Wilhelm Frick, který byl do úřadu dosazen, o svou funkci přišel.⁴⁹

Dalším důležitým mezníkem bylo rozpuštění Říšského sněmu – bylo na čase dát se do práce. Goebbels měl na starosti propagandu, dokonce dostal i svou vlastní kancelář určenou právě k těmto účelům. Již opět věřil Hitlerovi. Kvůli propagandě byli vybíráni ti nejlepší řečníci, kteří budou schopni oslovit veškeré obyvatelstvo. Náplní kampaně bylo to jediné – poukázat na neschopnost politiků a na rozkládání se politického života v Německu. Hitler také nezahálel, pronesl několik proslovů, do Sportovního paláce se na něj přišlo podívat

⁴⁷ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 297.

⁴⁸ Tamtéž, s. 301-302.

⁴⁹ Tamtéž, s. 303-304.

neuvěřitelných šestnáct tisíc lidí. Dříve bylo hlavním tématem Hitlerových projevů židovství, nyní se zaměřoval na životní prostor.⁵⁰

14. září 1930 přichází zázrak. NSDAP získává neuvěřitelných 107 křesel z původních 12. Strana již nebyla v takové finanční krizi jako dříve, peníze se začali hrnout. Propaganda na venkově se Hitlerovi vyplatila, neboť od nich získal také množství hlasů. Mohli bychom říci, že si strana získala přízeň všech společenských vrstev. Z Hitlera se rázem stala hvězda, už nebyl známý jen v Německu, nýbrž také ve světě.⁵¹

Hitler se snažil všechny přesvědčit, že pokud převezme vládu, stane se to legální cestou.⁵² Troufám si říci, že už ani Hitler nevěděl, co je pravda a co není. Vždy jednal pouze z vypočítavosti a ani v tomto případě tomu nebylo jinak.

Nemusel se vypořádávat jen s politiky, nýbrž také s oddíly SA, které zaútočily na oddíly SS, které jim byly podřízeny. V listopadu 1930 jmenoval Hitler Röhma velitelem štábu – jmenování však nebylo příliš úspěšné. Oddíly SA ho odmítaly a využívaly jeho homosexuality k jeho znemožňování. Bouřím v oddílech SA ještě nebyl zdaleka konec. SA obsadilo centrálu novin. Bylo potřeba, aby došlo k takzvané čistce. Nakonec oddíly SA opustilo kolem pěti set členů.⁵³

Roku 1931 přijíždí za Hitlerem jeho neteř Geli, která do té doby žila se svou matkou v horské chatě. Nevíme, zda s ní měl Hitler sexuální styk, ale můžeme říci, že po jeho matce to byla další žena, na které byl závislý a kterou možná i miloval. O takovém vztahu by si mohla Eva Braunová o pár let nechat jen zdát. Jak již bylo řečeno výše, není jisté, zda měl Hitler se svou neteří sexuální vztah, byl však velmi majetnický a žárlivý. Hitler ji bral s sebou do kavárny, do divadla či na koncerty. Ovšem Geli byla mladá a krásná, tudíž neměla o nápadníky nouzi. Mezi nimi byl také Hitlerův řidič – když se to Hitler dozvěděl, ztropil žárlivou scénu a nakonec svého řidiče vyhodil. Geli byla všude sledovaná, její strýc věděl o každém jejím kroku. A jí to začalo vadit. V den, kdy se chystala odjet do Vídně, byla nalezena v Hitlerově bytě mrtvá – s největší pravděpodobností spáchala sebevraždu. Nebo to měl být pouze demonstrativní pokus o sebevraždu, který se nepovedl? To už se bohužel nedozvíme. Hitlera tato událost velice vzala, mluvil o odchodu z politiky. Nakonec se přece jen vzpamatoval a opět to byl budoucí Vůdce, který má Německo vysvobodit.⁵⁴

⁵⁰ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 308-309.

⁵¹ Tamtéž, s. 317.

⁵² GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 64-65.

⁵³ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 328-329.

⁵⁴ Tamtéž, s. 332-335.

V dubnu 1932 se Hitler rozhodl kandidovat na prezidenta - jeho hlavním protivníkem byl Hindenburg. Lidé viděli v Hitlerově kandidatuře pokus o změnu, a proto ho většina volila. Velký úspěch slavil i na venkově. Když se připravoval na kampaň do zemských voleb, musel to zvládnout bez oddílů SA a SS, neboť byly zakázané, protože se kancléř a ministr vnitra obávali násilného převzetí moci právě oddíly SA. Hitler volby sice nevyhrál, ale jemu to nevadilo. Čekal na tu správnou chvíli, která měla velmi brzy přijít. Prezidentem se tedy stal Hindenburg a za svého kancléře zvolil Franze von Papena - nebylo to z jeho hlavy, vše byl promyšlený tah. Hitler si na pozici Papena „brousil“ zuby, ale jeho plány nevycházely tak, jak on by si představoval. Překážkou mu byl Hindenburg a samotný Papen, který se postu kancléře nechtěl vzdát. Byla mu nabídnuta funkce „pouze“ vicekancléře, což by znamenalo podržovat se Papenovi. A to Hitler odmítal.⁵⁵

Nakonec 17. listopadu Papen s celým svým kabinetem odchází z vlády. To je příležitost pro Hitlera, ovšem překáží mu stále Hindenburg, který mu nechce přenechat funkci kancléře a pravomoc, kterou měl Papen.⁵⁶

Po Papenovi byl kancléřem zvolen kancléřem Schleicher, kterého neměl Hitler ani von Papen příliš v oblibě. Nakonec došlo k tajné schůzce, na které bylo hlavním cílem vystřadit Schleichera z postu kancléře. V tu chvíli by se Hitler spokojil zatím jen s funkcí kancléře. Dalším úspěchem bylo, že von Papen chtěl pro sebe místo vicekancléře, aby mohl Hitlera prosadit. Ani kabinet Schleichera neměl takovou důvěru, a tak podal demisi. Prezident Hindenburg tedy požádal von Papena, aby mu pomohl najít řešení ústavy. Údajně měl von Papen zjistit, jaké podmínky by měl Hitlerův kabinet. Hindenburg již nebyl k Hitlerovi tak skeptický, ale stále tu byla jakási opatrnost. Pokud se měl Hitler objevit ve vládě, tak pouze s omezenou funkcí.⁵⁷

Malým vítězstvím bylo dosazení Göringa na pozici ministra vnitra. Tím měli nacisté moc nad policií v Prusku. Další na řadě měl být Goebbels, kterému Hitler sliboval post ministra propagandy - ale až když bude Hitler zvolen kancléřem. To se stane 30. ledna 1933. Den, který změnil dějiny.⁵⁸

⁵⁵ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 339.

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ Tamtéž, s 340.

5 HITLER U MOCI

Krátce po dosazení Hitlera do funkce kancléře, se začal zabývat otázkou vojenskou. Chtěl posílit vojenské oddíly, které se neměly ale míchat do politiky. Otázka zbrojení byla pro Hitlera velice důležitá. Hitler samozřejmě využil svého postavení a postaral se o to, aby z vedoucích pozic byli odstraněni Židé. Ač nerozuměl ani zhola ekonomice, přece se mu povedlo dostat Německo z krize - z velké části na tom měl podíl zbrojní průmysl.⁵⁹

Vedle zbrojního průmyslu slavil úspěch i průmysl dopravní, neboť když Hitler promlouval na Mezinárodní automobilové a motocyklové výstavbě, dal jasně najevo, že je potřeba, aby se stavěly dálnice a aby každý občan vlastnil automobil. Pouhý den po jeho projevu se značně zvýšil počet vyrobených automobilů. Brzy začala i stavba dálnice.⁶⁰

Hitlerova pozornost však směřovala stále k vojenským oddílům, neboť jeho chloubou byly právě oddíly SA a SS, které šířily nenávist a násilí. Pod věčným tlakem byli komunisté, kteří byli bití. Tyto události Hitlera nijak neoslabil, svedl to pouze na neposlušnost.⁶¹

Pokud byli komunisté pronásledováni, tak to 27. února vygradovalo, neboť byl zapálen Říšský sněm. Údajně sněm zapálil mladík, který chtěl tímto činem probudit dělnickou třídu. Jelikož se nacisté obávali vzpoury komunistů, vše na ně svalili. Policie údajně našla důkazy o tom, že bolševici opravdu chtějí převzít moc. Zda tyto důkazy opravdu existovaly, nikdo neví. Hitler byl ale tak nepřičetný, že chtěl pověsit a uvěznit všechny komunistické ministry.⁶²

Na 5. března byly vyhlášené volby, ve kterých NSDAP získala značnou podporu. Mohli bychom říci, že tento den došlo k definitivnímu převzetí moci. Hitler slavil úspěch. Dalším úspěchem bylo také jmenování několika mužů na vysoké pozice: Ernst Röhm se stal státním komisařem, Heinrich Himmler šéfem mnichovské policie a Reinhard Heydrich velitelem bezpečnostní policie SS.⁶³

Jak již bylo řečeno, kvůli zapálení Říšského sněmu docházelo k pronásledování komunistů a teroru vůči nim. 22. března se to ještě posunulo. Heinrich Himmler s radostí oznámil založení prvního koncentračního tábora v Dachau. Původně měl tento tábor sloužit

⁵⁹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 392.

⁶⁰ Tamtéž, s. 415-416.

⁶¹ Tamtéž, s. 420-421.

⁶² Tamtéž, s. 421.

⁶³ Tamtéž.

„pouze” pro komunisty. Ani tento fakt Hitlerovi neuškodil. Lidé ho zbožňovali. Pomalu si klestil cestu k uchopení absolutní moci. Podařilo se mu prosadit zmocňovací zákon, díky kterému byly všechny strany zrušeny, kromě NSDAP.⁶⁴

Stejně jako pokračovala štvance na komunisty, pokračoval i boj proti Židům. Začalo to bojkotem a pokračovalo vyvěšováním cedulí před židovskými obchody - Židé začali pociťovat nejistotu a strach, neboť v Německu se již nemohli cítit jako doma. 7. dubna byli Židé vyloučeni z úřadů a nemohli plnit zaměstnání jako je právník či lékař.⁶⁵

O měsíc později dochází k pálení knih autorů, kteří dle Josepha Goebbelse podřívají německého ducha. Byly páleny knihy romanopisců, filozofů, vědců a politiků. Dalším nařízením bylo schvalování knih, které mohly být tištěny. Byly zakázané opery, hry a symfonie, jež napsali Židé. Nastala diktatura médiím – tisku a rádiím. Bylo jim diktováno, co musí a nesmí odvyšlat nebo napsat.⁶⁶

Ve školách docházelo k přepisování učebnic, učitelé se museli blíže seznámit s knihou Mein Kampf. Dalším Hitlerovým cílem bylo získání německé mládeže. Všechny děti od šesti do osmnácti let musely být zapsány do Hitlerovy mládeže (Hitlerjugend). V deseti letech musely složit slib Hitlerovi, ve čtrnácti podstoupily kurzy sportu a ideologie, v osmnácti letech se chlapci museli rozhodnout, zda vstoupí do armády, nebo Říšské pracovní služby.⁶⁷

Samozřejmě se kolem Hitlera stále tvořil kult vůdce, zatím žádný hrdina nebyl tak oslavován jako Hitler. Byl zaveden oficiální pozdrav „Heil Hitler”, při kterém musela být zvednutá pravice. Bylo to důkazem proměny ve „Vůdcův stát”.⁶⁸

14. října nechal Hitler rozpustit Říšský sněm a opět byly vyhlášeny volby - tentokrát na 12. listopadu. Byť existovala pouze jedna strana, Hitler opět pronášel své volební projevy. Získal si celé Německo a jeho rozhodnutí vystoupit ze společnosti národů, bylo všemi schválené.⁶⁹

Problém, který zde stále nastával, byly oddíly SA. Hitlerovi se to vymklo z rukou, zároveň si nechtěl proti sobě poštvat vedení SA, neboť mu vojenské oddíly byly věrné. Jak bylo u Hitlera zvykem, vždy vše řešil až na poslední chvíli, kdy to bylo již nevyhnutelné.⁷⁰

⁶⁴ KERSHAW, Ian. *Hitler*. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 427.

⁶⁵ Tamtéž, s. 429.

⁶⁶ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. *Adolf Hitler: zrození diktátora*. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 107-108.

⁶⁷ Tamtéž, s.

⁶⁸ KERSHAW, Ian. *Hitler*. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 452.

⁶⁹ Tamtéž, s. 453.

⁷⁰ Tamtéž, s. 457.

Oddíly SA začaly pustošit města, narušovat noční klid a páchat zvěrstva na lidech. V jejich čele stál ambiciózní Röhm, který prostřednictvím oddílů dával najevo své pohrdání novou vládou. Hitler tušil, že se Röhma bude muset zbavit.⁷¹

Další komplikací byli lidé na venkově, kteří byli nespokojení - Hitler jim sliboval práci a peníze, ale to samozřejmě nesplnil. Lidé začali chápat, že to bylo pouze kouzlo propagace a nic takového nedostanou.⁷²

Aby toho nebylo málo, prezident Hindenburg na tom nebyl příliš zdravotně dobře. Von Papen „začal vystrkovat růžky“ a pronesl projev, který byl namířený proti Hitlerovi - ten si z toho příliš nedělal a tajně se s prezidentem sešel. Hindenburg ho pokáral - buď uklidní buřiče, nebo správa Německa bude předána do rukou vojska. Hitlerovi tedy nezbylo nic jiného, než si naklonit vojsko. Zároveň se musel zbavit Röhma a to nejlépe hned.⁷³

Situace se vyostřila, když oddíly SA pochodovaly Mnichovem a rozhlašovaly, že je Vůdce proti nim. Hitler byl nepřítel a rozhodl se okamžitě jednat. Sám vtrhl do hotelového pokoje, ve kterém zatkl Röhma. Zároveň byli zatčeni i další příslušníci SA, kteří byli následně zastřeleni. Jen Röhm byl stále naživu. Měl s ním Hitler jiné plány? Údajně mu byl vděčný, že při něm stál při soudním líčení. Röhmovi byla tedy předložena zbraň, kterou se měl sám zabít. Při vstupu do jeho cely bylo patrné, že se zbraně ani nedotkl. Byl tedy zastřelen. Oddíly SA byly nakonec vedeny jako sportovní a výcvikový spolek.⁷⁴

Hitler byl za své kroky chválen i opěvován - i když se jednalo o vyvražďování. SA již nespádala pod oddíly SS, ale měl je v rukách pouze Hitler a jemu se oddíly zodpovídaly.⁷⁵

2. srpna umírá prezident Hindenburg. Hitler s něčím takovým počítal, a jelikož nenechal nic náhodě, již za prezidentova života nechal ministry odsouhlasit to, že v případě úmrtí prezidenta bude jeho úřad sloučený s úřadem říšského kancléře. Po převzetí absolutní moci se Hitler značně změnil - již se nesetkával s lidmi, kteří by mu měli radit. Byl hlavou státu, a proto byl odstup nutný. Alespoň tak to viděl Hitler. Také NSDAP žila, dá se říct svým životem.⁷⁶

Hitler se sice na chvíli stáhl, ale neznamenalo to, že Židé měli klid. Stále docházelo k jejich napadání. Hitler podporoval vyvěšování nápisů na veřejnosti, které Židy

⁷¹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 458-459.

⁷² Tamtéž, s. 468.

⁷³ Tamtéž, s. 470.

⁷⁴ Tamtéž, s. 470-471.

⁷⁵ Tamtéž, s. 474-475.

⁷⁶ Tamtéž, s. 478-479.

zostuzovaly a zesměšňovaly. Oddíly SA byly nadšené, neboť prahly po krvi a jejich Vůdce stál při nich.⁷⁷

Hitler se nikdy netajil tím, že jeho záměrem bylo vždy zrušení Versaillské smlouvy a znovuzískání zabraného území, neboť na konci 19. století vzrostla populace. Dle nacistické ideologie měl mít každý pár čtyři děti. Na stranickém sjezdu v Norimberku 15. a 16. září 1935 předložil „protižidovskou legislativu“, která byla jednohlasně odsouhlasena. Nám je to známé především jako norimberské zákony.⁷⁸

Hitler byl u moci již čtyři roky a během nich si u lidí získal značnou oblibu, jelikož v zemi po dlouhé době panoval klid a mír. Navíc lidé začali mít práci a ekonomika začala konečně vzkvétat.⁷⁹

Mohli bychom tvrdit, že Hitlera lidé příliš nezajímali. Přesto prohlašoval, jak miluje Německo a že on je vyvolen k tomu vyvézt Německo z bídy. Možná jedinou výjimkou byli jeho zaměstnanci, o které se velmi dobře staral, ovšem za jakou cenu – museli mu být věrní a často pracovali až do noci – zejména Hitlerovy sekretářky.⁸⁰

O Židech a židovské otázce padla zmínka již několikrát. Ani v roce 1937 nebyli Židé ušetřeni. Lidé začali být na Židy čím dál více vysazeni, docházelo k arizaci židovských podniků či k jejich úplnému převzetí. Hitler věděl, že odstranění Židů z Německa bude trvat ještě nějakou dobu.⁸¹

Co však bylo mnohem víc znepokojující, byla otázka likvidace Československa a Rakouska. Toto téma se začalo velmi často objevovat při různých setkáních. Lidé v Hitlerově okolí se začali obávat nejhoršího – války. Tento problém na chvíli vystřídal skandál kolem ministra války Blomberga, který si vzal za ženu prostitutku. Hitler ho musel zbavit této funkce a na jeho místo byl dosazen Fritsch. Ten se v této funkci příliš neohřál, neboť se ukázalo, že měl mít homosexuální aféru. Nakonec Hitler přeorganizuje vše a sám se stává velitelem wehrmachtu.⁸²

Hitler však na Československo ani na Rakousko nezapomněl. Jelikož sám tvrdil, že německy mluvící obyvatelstvo by mělo být spojené, nebude trvat dlouho a Rakousko tzv.

⁷⁷ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 479-480.

⁷⁸ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 129-130.

⁷⁹ KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1520-8. s. 483.

⁸⁰ Tamtéž, s. 488.

⁸¹ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 24-25.

⁸² Tamtéž, s. 36.

zlikviduje. Rakousko mělo výhodnou pozici a navíc bylo zde dostatek surovin. Bylo nutné, aby patřilo Německu.⁸³

Při své návštěvě Rakouska však ještě nebyl stoprocentně rozhodnutý o anšlusu. Naopak byl velmi dojatý, neboť mu lidé prokazovali úctu a vítali ho. Jelikož Hitler rád a velmi často měnil svá rozhodnutí, vše bylo po pár hodinách jinak. Původně při příjezdu do Rakouska o anšlusu neuvažoval a najednou podnikal vše proto, aby k němu došlo. Mohla bych tvrdit, že je to další důkaz Hitlerovy vypočítavosti. Bohužel po anšlusu se Hitlerova pozornost obrátila jiným směrem – na Československo.⁸⁴

Poté, co došlo k anšlusu, zažívali Židé peklo. Byli vytažováni z úřadů či obchodů, museli umývat chodníky. Někteří to nevydrželi a snažili se utéct – ať už vlakem či pěšky, pokaždé byli vráceni zpět.⁸⁵

Nyní se vraťme zpět k Československu. Hitlerovi velice nahrávalo to, že Československo zůstávalo bez přátel, kteří by v případě nouze pomohli. Všichni měli strach, že kvůli malinké bezvýznamné zemičce budou vtaženi do války.⁸⁶

Hned 24. dubna byly v Karlových Varech řečeny nové požadavky – samozřejmě takové, které nelze splnit. Stejně jako v případě Rakouska neměl Hitler zatím žádný plán na podrobení Československa. Pomalu se začalo stavět opevnění na hranicích s Československem. To bylo postaveno i proto, aby se státy, které by případně chtěly pomoci Československu, zalekly. Jak bylo již řečeno, Hitler neměl zpočátku žádný plán, ale opět během pár dní byl rozhodnut, že Československo vymaže z mapy.⁸⁷

Datum byl stanoven na 1. října 1938. V Československu žilo několik milionů Němců, kteří se hlásili k Sudetské německé straně, již vedl Henlein. Český prezident se neobával, neboť byl přesvědčen o podpoře spojenců – Francie a Velké Británie. Byla to právě Velká Británie, která zradila jako první.⁸⁸

Po „Runcimanově misi“ se do toho vložil Neville Chamberlain, jenž se snažil přesvědčit Edvarda Beneše, aby Hitlerovi podstoupil Sudety. Hitler ale nechtěl jen Sudety, toužil po celém Československu.⁸⁹

⁸³ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 67.

⁸⁴ Tamtéž, s. 85-90.

⁸⁵ Tamtéž, s. 100-102.

⁸⁶ Tamtéž, s. 103-109.

⁸⁷ Tamtéž, s. 118-120.

⁸⁸ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 142.

⁸⁹ Tamtéž, s. 144.

Ne všichni sdíleli Hitlerův fanatismus. Místo, aby se svému Vůdci vzepřeli, raději mlčeli, byť se obávali, že západní mocnosti se proti Německu postaví. Hitler si nic takového nepřipouštěl. Sliboval, že již žádné nároky na území Evropy nevznese.⁹⁰ Bohužel to byla jedna z jeho mnoha lží.

Všichni byli připraveni na válku. 28. září 1938 začíná v Mnichově konference, které se účastní Mussolini, Chamberlain, Daladier a Hitler. O den později bylo o všem rozhodnuto - 1. října vstoupí německá vojska na území Československa.⁹¹ Jediný, kdo z tohoto jednání neodcházel nadšený, byl Hitler. Jeho plány se poněkud komplikovaly.

Ač by se mohlo zdát, že Židé již neměli pozornost Vůdce, nebylo tomu tak. Otázka Židů zde byla stále – byly jim odebírány obchody, zapalovány synagogy a Hitler nechal tentokrát jednat lid. Údajně bylo vypáleno na pětasedmdesát synagog. Mluvíme o tzv. křišťálové noci.⁹²

Hitler na začátku akce pouze vyjádřil svůj souhlas nad „řáděním“ SS, SA a gestapa. Postupně si však začal uvědomovat, že pokud okolní svět bude křišťálovou noc odsuzovat, bude odsuzovat i jeho. Vůdce. Do karet mu hrál fakt, že viditelný tu byl zejména Goebbels, na kterého se snesla vlna kritiky. Vůdci tak zůstal čistý štít.⁹³

Tři týdny po podepsání mnichovské dohody měl již Hitler sepsaný plán pro wehrmacht, který se týkal Československa. Před podpisem dohody byl rozhodnut nás zničit – zatím ale vyčkával. Získání celého Československa znamenalo velmi dobrý ekonomický tah a získání mnoha surovin – jenže ty byly převážně ve středu naší země.⁹⁴

Po Československu mělo následovat Polsko, které s Hitlerem nechtělo příliš spolupracovat. Naopak podepsalo smlouvu o pomoci s Velkou Británií, z čehož byl Hitler vzteky bez sebe. Do sporů se vložily i Spojené státy americké, konkrétně Roosevelt, který Hitlerovi poslal dopis s tím, že pokud se nepokusí napadnout třicet zemí, umožní Německu přístup k surovinám. Jelikož byl Hitler rozrušený, zrušil s Polskem pakt o neútočení a námořní dohodu s Velkou Británií. Navíc požadoval, aby byly Německu vrácené jeho kolonie.⁹⁵

Hitler se v průběhu války zmiňoval o Židech a jejich odstranění. Vypadalo to, že Hitler válku spojil právě s vyhlazením Židů. Původně měli být Židé přemístěni na

⁹⁰ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 129.

⁹¹ GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1667-8. s. 144-145.

⁹² KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 139-140.

⁹³ Tamtéž, s. 140-141.

⁹⁴ Tamtéž, s. 163-164.

⁹⁵ Tamtéž, s. 170-171.

Madagaskar, ale z tohoto návrhu sešlo. Měli jiný plán – tentokrát měli být Židé převezeni do nehostinné části SSSR, kde měli postupně zemřít. Tím pádem se stal útok na Sovětský svaz prioritou.⁹⁶

Došlo ke spojení Německa a Japonska – Hitlerovi šlo o to, že kdyby se Japonsko vojensky střetlo s USA, bylo by možné vyvodit důsledky. S čím Hitler nepočítal, bylo uzavření smlouvy o neutralitě mezi Japonskem a Sovětským svazem.⁹⁷

Po úspěchu na Balkáně se Hitler s ovacemi příliš nesetkal – lidé už byli unavení boji, chtěli pouze jediné – MÍR. Naopak velkou ranou byla zpráva, že jeden z nevěrnějších Hitlerových mužů, Rudolf Hess odletěl letadlem do Londýna – v tu chvíli bylo Hitlerovým největším přáním zřícení letadla do moře. To se mu nesplnilo, neboť přišla zpráva o Hessovo zadření. Hess odletěl do Anglie s úmyslem sjednat mír – když se to Hitler dozvěděl, nebyl příliš rád. Narychlo svolal shromáždění, na kterém přečetl Hessův dopis a zdůraznil, že on, Vůdce, s tím nemá nic společného. Hess ho zradil.⁹⁸

Velká Británie měla z Hessovy zrady radost, neboť vydala jen stručnou zprávu o jeho zajetí a zároveň zasela semínko pochybností u Stalina. Anglie věděla, že Hitler chystá útok na Sovětský svaz, a proto se rozhodla udělat vše proto, aby Stalin věřil tomu, že Německo chce s Velkou Británií uzavřít mír. Stalin této lsti opravdu uvěřil, domníval se, že to Hitler poslal Hesse do Londýna. Pokládal to za další Hitlerův plán, byl však na omylu. Hitler o ničem nevěděl.⁹⁹

Mezitím se schylovalo k útoku na Sovětský svaz. Generálové se obávali, že válka bude probíhat na dvou frontách, ale stejně jako před tím, nikdo nic neřekl. Hitler chtěl zlikvidovat bolševismus, neboť se obával, že Stalin bude chtít Evropu zbolševizovat, a to bylo dle Hitlera nepřijatelné. Počítal pouze s vítězstvím, nic jiného si nepřipouštěl.¹⁰⁰

Vše mělo probíhat v naprostém utajení, ale lidé si začali všimnout soustředování vojska. Začalo se spekulovat o tom, že brzy přijde střet se Sovětským svazem. Hitler jako důvod útoku uvedl, že SSSR je pro Německo hrozbou, a proto je třeba ho zničit, než zničí Německo.¹⁰¹

Hitler měl největší strach z toho, že kdyby se jen o chvíli opozdili, mohla by se do toho vložit Amerika. Hlavní odměnou měly být převážně suroviny. 22. června vpadli

⁹⁶ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 175.

⁹⁷ Tamtéž, s. 303.

⁹⁸ Tamtéž, s. 344.

⁹⁹ Tamtéž, s. 352-353.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 354.

¹⁰¹ Tamtéž, s. 363.

němečtí vojáci do Sovětského svazu. Z počátku Německo vyhrávalo a Stalin byl přesvědčen o tom, že Hitler útok nemyslí vážně.¹⁰²

Hitler se netajil tím, že by si přál, aby válka byla každých patnáct let. Život je dle něj krutý a tudíž nevdá, když někdo přijde o život. Objevovaly se u něj i moderní názory – chtěl, aby nadaná mládež měla možnost studia bezplatně, chtěl, aby každý dělník měl nárok na dovolenou.¹⁰³

Vraťme se k útoku na Sovětský svaz. Plán Barbarossa pomalu selhával. Hitler nehodlal ustoupit od plánu zaútočit na Stalingrad až později. Přitom dle jeho generálů bylo výhodnější zaútočit na Moskvu.¹⁰⁴

Ač se Hitler zpočátku ukazoval na veřejnosti co nejvíce, tentokrát se stáhl do ústraní. Po půl roce ho Goebbels přemluvil, aby promluvil k národu. Při projevu se Hitler snažil poukázat na to, co díky válce mohou získat – například ropu. Samozřejmě také nezapomněl zmínit ty, kvůli kterým válčí – Židy.¹⁰⁵

Mezitím pokračoval přesun vojsk dál do SSSR. Hitlerovy ambice začalo narušovat počasí – začalo totiž pršet a generálové se obávali, že se do Stalingradu nedostanou před zimou. Strašlivý scénář se potvrdil – začalo sněžit a vojáci neměli dostatek teplého oblečení a někteří měli omrzliny. Veřejně se o těchto problémech nesmělo mluvit, muselo by se totiž přiznat špatné zásobování.¹⁰⁶

Německá vojska se pomalu plížila k Moskvě, ale byla nucena změnit plány – toho další den využilo sovětské vojsko. Jedinou pozitivní zprávou byl útok na Pear Harbor – Hitler věřil, že s Japonskem po svém boku válku prohrát nemůže. Zároveň stále věřil v oslabení Velké Británie, kterou chtěl zničit stejně jako USA. Hitler podepsal s Itálií a Japonskem smlouvu o tom, že neposkytnou mír Velké Británii ani USA.¹⁰⁷

Mezitím vojáci v Rusku mrzli. Již se veřejně prohlašovalo, co je třeba poslat na frontu. Hitler se zdál čím dál více fanatičtější, nedělalo mu problém obětovat své vojáky na frontě. Své generály vůbec neposlouchal, což byla chyba – nemuselo dojít totiž k takovým ztrátám.¹⁰⁸

I přes to, že se válčilo, řešil Hitler židovskou otázku. S tím mu ochotně pomáhal Heydrich s Himmlerem. Mělo dojít k likvidaci Židů. Hitler stále tvrdil, že mohou za válku

¹⁰² KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 365.

¹⁰³ Tamtéž, s. 372.

¹⁰⁴ Tamtéž, s. 377-378.

¹⁰⁵ Tamtéž, s. 397-398.

¹⁰⁶ Tamtéž, s. 399.

¹⁰⁷ Tamtéž, s. 402-403.

¹⁰⁸ Tamtéž, s. 404-405.

a podryvání autority na frontě. Aby bylo zřejmé, kdo je Žid, zavedl nošení žluté šesticípé hvězdy. Jen tak lidé mohli bezpečně Židy poznat.¹⁰⁹

Poté, co bylo rozhodnuto o odsunu Židů, se Hitler s Goebbelsem dohodli o odstranění Židů z Berlína. Po Berlínu měla následovat Vídeň a Praha. Nacisté, posílení podporou Hitlera, se připravovali na konečné řešení. Začalo se uvažovat o otravném plynu - nacisté potřebovali méně nápadné způsoby zabíjení. Jednou z možností byly nákladní vozy s plynem, druhou pak koncentrační tábory s plynovými komorami. Od roku 1942 se otravný plyn bude používat běžně v koncentračním táboře v Osvětimi.¹¹⁰

V koncentračních táborech zemřelo mnoho lidí. Hitler Židům stále přičítal prohru v 1. světové válce a počet mrtvých ve válce druhé. Dle Vůdce se o jejich národ nikdo nestará, a proto je vyhlazování Židů v pořádku. Koncem roku 1942 by mělo být zabito na čtyři miliony Židů.¹¹¹

Po tvrdé zimě v Rusku, kterou jako zázrakem němečtí vojáci přežili, byl Hitler přesvědčen, že další zimu již Němci v SSSR uspějí. Stále si naivně myslel, že Velká Británie tak podepíše mír. Hitler se snažil i o dobytí základny sovětského hospodářství – výsledkem mělo být získání ropných polí.¹¹²

Válka v Sovětském svazu pokračovala, tentokrát to měl na starosti Hitler – generálové se obávali nejhoršího, ale Vůdce nechtěl nic slyšet. Hnala ho vidina získání ropy. Cílem byl Stalingrad, stejně jako v zimě. Tentokrát vojáky nesužovala zima, nýbrž horko, které německé vojáky vyčerpávalo. To nejhorší mělo teprve přijít. Hitler, sledující události, které nešly vůbec podle jeho plánu, si hledal lidi, na kterých by si mohl schladit žáhu. Nebylo to poprvé, kdy došlo k napětí mezi samotným Vůdcem a jeho veliteli.¹¹³

Bitva u Stalingradu měla teprve přijít, ale již měli generálové rozkazy: mužskou část obyvatel zničit, ženskou část deportovat. Když se německé vojsko dostalo do města, mohli s klidem tvrdit, že zničení proběhne v následujících pár dnech. Jenže později to začalo spíše vypadat na měsíce, neboť sovětské vojáky se nechtěli jen tak lehce vzdát.¹¹⁴

Mezitím Velká Británie podnikala nálety na Německo – z toho si Hitler příliš nedělal, jelikož měl v plánu přestavbu. Ulehčilo mu to tak práci s bouráním budov. Životy lidí, kteří při náletech zemřeli, mu byly jedno.¹¹⁵

¹⁰⁹ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 434.

¹¹⁰ Tamtéž, s. 435-442.

¹¹¹ Tamtéž, s. 443-449.

¹¹² Tamtéž, s. 455.

¹¹³ Tamtéž, s. 481-483.

¹¹⁴ Tamtéž, s. 485.

¹¹⁵ Tamtéž.

Hitler byl Stalingradem posedlý, odmítal opakovat chyby z minulé zimy. Rozčilovali ho generálové, kteří byli k útoku skeptičtí. Vůdce byl ale neoblomný – ústup se nepřipouštěl. Změnila se i atmosféra u německého obyvatelstva, které mělo válčení již dost. Změnil se i jejich pohled na Vůdce – Hitlerova obliba postupně klesala.¹¹⁶

Ve Stalingradu byla 6. armáda obklíčena, nesměla ale podniknout vůbec nic. Pouze se bránit a vyčkávat. Hitler německým vojákům svým rozhodnutím podepsal ortel smrti. Vůdcova pozornost ze z útoku na Stalingrad posunula někam jinam, přesně na Štědrý den u Stalingradu zemřelo skoro 1300 vojáků 6. armády. Vůdce přesto sršel optimismem a věřil, že válku přece jen vyhraje.¹¹⁷

Jelikož se měnila atmosféra v Německé říši, začala Velká Británie rozšiřovat zprávy o nedůvěře německého obyvatelstva ve Vůdce. Aby Goebbels tyto fámy potlačil, uspořádal shromáždění nejvěrnějších – byli to především vojáci. Důvěra však upadala především u obyčejných lidí.¹¹⁸

Aby Hitler ještě více posílil stav vojáků na frontě, bylo nutné vystřídat zdravé a silné muže z továren – místo nich nastoupily ženy, protože bylo nemožné, ale muži chyběli na frontě. Hitler tak zavedl pracovní povinnosti pro ženy, které se někdy snažily tento příkaz obejít.¹¹⁹

Vůdce se vydal za Mussolinim do Itálie, neboť potřeboval jeho podporu. Duce na tom nebyl příliš zdravotně dobře, proto si Hitler myslel, že mu svou návštěvou vlije do žil trochu života a optimismu. Následující den byl však Mussolini z funkce odvolán a uvězněn. Vůdce to přičítal tomu, že zrádci chtějí zaútočit na Německo. V tomto ohledu byl poměrně paranoidní. Ihned svolával poradu na osvobození duceho. 12. září bylo nakonec prozrazeno místo, kde byl Mussolini vězněn. Následně byl osvobozen příslušníky SS a později dopraven do Mnichova.¹²⁰

Tematika Židů se objevovala během celé války. Židé byli posíláni do koncentračních táborů a Himmler jejich vyvražďování považoval za slavnou kapitolu jejich dějin. Zároveň schvaloval vyvražďování židovských mužů, žen a dokonce i dětí. Vůdce sice vše podporoval, ale veřejně se k tomu příliš nevyjadřoval. Konečné řešení nechával na Himmlerovi.¹²¹

¹¹⁶ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 487-488.

¹¹⁷ Tamtéž, s. 490-495.

¹¹⁸ Tamtéž, s. 507.

¹¹⁹ Tamtéž, s. 511-512.

¹²⁰ Tamtéž, s. 528.

¹²¹ Tamtéž, s. 529-530.

Ke konci války se z Hitlera stejně jako z Mussoliniho stával starý a nemocný člověk. Stranil se lidí, již neřečnil tak, jako ve svých začátcích. Jeho obliba čím dál více klesala, jelikož nechtěl ukončit válku. Zmohl se jen na proslov do rádia, ale to, co se lidé chtěli dozvědět, v jeho proslovu nebylo – kdy bude konečně konec utrpení. Bohužel Hitler chtěl válčit dál.¹²²

Ač byla situace na frontě jakákoliv, Hitler stále věřil, že válku vyhraje, Židy zlikviduje a nastolí mír, neboť je toho hoden jedině on. Generálové smýšleli ale jinak. Před Vůdcem na sobě nedávali nic znát a oznamovali mu pouze to, co Vůdce chtěl slyšet.¹²³

20. července 1944 byl na Hitlera spáchán atentát přímo ve Vlčím doupěti. Tentokrát za tím nestál „obyčejný člověk“, ale důstojník Claus Schenk von Stauffenberg. Bombu měl uloženou ve své aktovce.¹²⁴

Krátce po poledni došlo k explozi. V tu chvíli Stauffenberg netušil, že vůdce přežil. Hitler vyvázl jen s popáleninami a prasklými ušními bubínky. Hned po pokusu o atentát docházelo v Říši k čistkám – Stauffenberg byl zatčen a následně hned zastřelen popravčí četou.¹²⁵ Z Hitlerovy blízkosti nebyl jediný, kdo se o atentát pokusil. Bylo jich několik, nebo alespoň byl vymyšlen plán útoku. Bohužel žádný nevyšel, stejně jako ten Stauffenbergův.¹²⁶ Po nepodařeném atentátu se Hitler setkal se svým přítelem Mussolinim, kterému dojatě ukazoval „místo činu“. Vůdce začal věřit, že on je neporazitelný a dožije se konečného vítězství. Hitler měl konečně někoho, na koho by mohl „hodit“ svoje nezdary ve válce. Samozřejmě za to mohli generálové, kteří se proti němu spikli.¹²⁷

Hitler se rozhodl skoncovat s těmi, kteří se na atentátu nějakým způsobem podíleli. Docházelo tak k popravám nebo si důstojníci vyžádali zbraně. Sám Vůdce byl překvapený, až kam vede stopa pučistů. Himmler byl pověřen k zavraždění příbuzných a rodinných příslušníků zrádců. Díky končící válce k tomu nikdy nedošlo.¹²⁸

Vůdce sice přežil s povrchovým zraněním, věřil, že to jen díky Prozřetelnosti, na druhou stranu byl paranoidní a nikomu nevěřil. Dle něho na něj generálové chystali další spiknutí a vzpouru. Útok se na Hitlerovi nepodepsal jen fyzicky, nýbrž i psychicky.¹²⁹

¹²² KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 551.

¹²³ Tamtéž, s. 554-555.

¹²⁴ Tamtéž, s. 589.

¹²⁵ KOSPERTOVÁ, Lenka. Nesmrtelný vůdce, Epocha speciál, únor 2019, s. 26.

¹²⁶ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 590-591.

¹²⁷ Tamtéž, s. 613.

¹²⁸ Tamtéž, s. 620.

¹²⁹ Tamtéž, s. 6235-625.

6 KONEC VÁLKY

Po atentátu někteří Němci litovali, že Vůdce nezemřel. Jiní naopak Vůdci provolávali slávu. Jak již bylo řečeno, obliba Hitlera klesala. I v této době přestával německý lid Hitlerovi věřit. Zpočátku byl Hitler považován za Spasitele, ale nyní ho lidé viděli spíše jako ničitele. Nedůvěra ve Vůdce se začala projevovat i na frontě, kde docházelo k pomalému úpadku morálky. Ani lidé uvnitř Říše nezaháleli – vznikaly odbojářské skupiny, které útočily například na Hitlerjugend. Začalo docházet k rozkladu uvnitř Říše.¹³⁰

Nejen uvnitř Říše začali lidé ztrácet trpělivost, ale od Německa se odtahovali i spojenci. Například Finsko, které podepsalo příměří se Sovětským svazem. Postupně se začalo odtahovat i Maďarsko.¹³¹

Hitler přesto neztrácel optimismus. Stále naivně věřil v neporazitelnost. Při svém projevu se však Vůdce začal do svých lží zamotávat. Lidé konečně uslyšeli pravdu – o válku šlo Hitlerovi již od začátku. Ač se Vůdce snažil být sebevíc optimistický, přeci jen se u něho objevovaly slabé chvílky, ve kterých si přiznával, že je válka ztracena. O kapitulaci nechtěl slyšet ani slovo, stále svůj neúspěch přičítal důstojníkům a generálům, kteří ho zradili. Přesto přemýšlel o sebevraždě. Jakýmsi strašákem pro něj bylo opakování roku 1918. K tomu nesmělo za žádnou cenu dojít. Bylo mu jedno, že němečtí vojáci zbytečně umírají, protože dle Vůdce je německý lid příliš slabý a není ho hoden.¹³²

Goebbels několikrát vyzýval Hitlera k alespoň malému projevu do rádia, neboť německý lid ho potřebuje. Vůdce odmítl – věděl, že lidem nemůže říct nic povzbudivého. Tehdy to bylo vůbec poprvé, kdy Hitler zklamal svého ministra propagandy, Goebbelse.¹³³

Hitlerovy dny se pomalu krátily. Sovětská vojska se začala blížit k Berlínu. Všichni, včetně Hitlera, věděli, že se blíží konec. Hitlerovi blízcí spolupracovníci odlétli včas do bezpečí. Hitlera se jim přesvědčit nepodařilo, chtěl zůstat v Berlíně za každou cenu. Byť zalezlý jako krtek ve svém bunkru.¹³⁴

V té době Vůdce věděl, jak chce zemřít – zastřelí se a zemře po boku jeho přítelkyně Evy Braunové. Jejich těla mají být spálena – nemohl dopustit, aby jeho tělo bylo někde veřejně ukazováno jako nějaká trofej.¹³⁵

¹³⁰ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 627-630.

¹³¹ Tamtéž, s. 643-644.

¹³² Tamtéž, s. 645-645.

¹³³ Tamtéž, s. 666-667.

¹³⁴ Tamtéž, s. 692-693.

¹³⁵ Tamtéž, s. 727.

Vůdce byl celý život svobodný, manželství pro něj nepřípadalo v úvahu, protože on, Vůdce, je zaslíbený německému národu. Na konci války nemá už co ztratit – svolil ke sňatku s jeho dlouholetou přítelkyní **Evou Braunovou**, která se část svého života musela držet od Vůdce stranou.¹³⁶

Ještě před svou smrtí diktoval Hitler závěť své sekretářce. Zmiňoval se o tom, že on válku přece nechtěl – není překvapivé, že vinu svaloval na Židy nebo ty, kteří pro Židy pracovali. Stejně jako v předešlých letech chtěl mít ruce čisté.¹³⁷

Hitlerovi se čas krátil, ale jeho přítel Mussolini již „dopanoval“ – byl pověšen hlavou dolů se svou milenkou na náměstí v Miláně, kam je lidé chodili kamenovat. Hitler byl rozhodnut. Zastřelil se a zemře společně s Evou Braunovou. Jak si to naplánoval, tak také učinil. Vůdce byl nalezen s prostřeleným spánkem, vedle něj seděla Eva, která se pomocí kapsle otráвила. Jejich těla byla odnesena před bunkr, kde byla zapálena – přesně tak, jak si to Hitler přál.¹³⁸

¹³⁶ KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo, 2004. Ecce homo. ISBN 80-7203-634-3. s. 731.

¹³⁷ Tamtéž, s. 732.

¹³⁸ Tamtéž, s. 735 – 737.

7 HITLEROVY ŽENY

Maria Reiterová

S „Mitzi“ se Adolf Hitler seznámil v roce 1926 v obchodě, kde Marie prodávala. V této době bylo Hitlerovi třicet sedm let, Marii pouhých šestnáct. Hitler si s dívkou domluvil schůzku, neskončili však pouze u jedné. Dle Marie se s ní chtěl Vůdce oženit a mít s ní děti. Samozřejmě blondřaté. Hitler měl své povinnosti vůči Německu, a proto Marii žádal, aby na něho počkala.

Po svém návratu zpět k povinnostem na mladou ženu brzy zapomněl. Proto se Marie pokusila v roce 1928 o sebevraždu. Díky jejímu švagrovi se to nepovedlo. Aby Marie na svého Adolfa zapomněla, vdala se. Tento svazek však nebyl šťastný a Marie svého manžela opustila. Vyšla se do Mnichova za Adolfem

Hitler se ženit nechtěl, a tak nabídl Marii, aby zůstala v Mnichově jako jeho milénka. Ona však chtěla víc – manželství. Vůdce se nejvíce obával toho, jak by ho jeho národ přijal, kdyby měl po svém boku ženu, která byla jednou rozvedená. Právě jeho svoboda ho dělala oblíbenějším. Nakonec se Marie provdala za příslušníka SS, který padl v roce 1940. Hitler se již s Marií nikdy nesetkal.¹³⁹

Geli Raubalová

Geli byla dcerou Hitlerovy nevlastní sestry, která se stala Vůdcovou hospodyní. Geli tak strávila šest let v blízkosti Hitlera. Jejich vztah byl velice zvláštní. Čím více sílil Hitlerův vliv, tím více byl vůči Geli majetnický. Odhalil vztah mezi svou neteří a svým řidičem, kterého okamžitě propustil, zakázal jí se stýkat s jejími vrstevníky. Geli měla zlaté klece dost a chtěla uprchnout do Vídně.

Kvůli jejímu odchodu se mezi ní a Hitlerem strhla ostrá hádka. Po tomto incidentu se Vůdcova neteř v jeho apartmá zastřelila. Její smrt ho velice zasáhla, měl deprese, kterých se možná nikdy nezbavil. Domnívám se, že Geli byla po Hitlerově matce další ženou, kterou opravdu miloval.¹⁴⁰

¹³⁹ FIEDLEROVÁ, Alexandra. Führerovy osudové ženy, Epoque speciál, únor 2019, s. 12.

¹⁴⁰ Tamtéž, s. 12-13.

Renate Müllerová

Renate byla velice populární německá zpěvačka. Dle nacistů byla prototypem ideální ženy, neboť měla árijské rysy – blond vlasy a modré oči. S Vůdcem se seznámila v roce 1932 a od té doby se s ním vídala. Jejich milenecký poměr ukončila ona.

V roce 1936 se Renate vydala na dovolenou do Londýna, kde jí Hitler nechal údajně sledovat gestapem. Zjistilo se, že se stýká s jedním známým z minulosti, který byl ale Žid. To bylo dle rasových zákonů nepřipustné a po svém návratu domů Renate zjistila, že ji všechna studia odmítají obsadit.

Začala pít a být závislá na morfiu. Podstoupila léčení a ve svých jednatřiceti letech zemřela. Kolem její smrti se však objevily spekulace, neboť ji usmrtil pád z berlínské nemocnice. Neví se, zda to byla sebevražda, nebo vražda od členů SS, kteří ji přišli zatknout.¹⁴¹

Leni Riefenstahlová

Leni byla německá filmová režisérka, herečka, tanečnice a fotografka. Byla velikou obdivovatelkou Hitlera, kterého požádala o schůzku. Vůdci velice lichotil její zájem, velice si rozuměli jako umělci. Zda mezi nimi byl milenecký poměr, není jasné.

Díky ministru Goebbelsovi měla Leni u filmu protekci. Nikdy se netajila svými sympatiemi k nacismu, od kterého se odklonila až po té, co zjistila o hrůzách v koncentračním táboře. I přes to, že nikdy nebyla členkou žádné organizace, jí režim umožnil kariérní růst.¹⁴²

Winifred Wagnerová

Winifred byla manželkou skladatele Siegfrieda Wagnera. Byla Hitlerovou dlouholetou přítelkyní. V roce 1926 vstoupila do NSDAP, byla manželovou řidičkou a stejně tak vozila i Hitlera.

Po smrti jejího manžela v roce 1930 ji Hitler požádal o ruku, ale jelikož byla organizátorka slavnostní, potřebovala údajně vedle sebe výše postaveného muže. Když se Hitler stal kancléřem, paní Wagnerové se již nedvořil. Winifred byla Vůdcovou obdivovatelkou až do své smrti.¹⁴³

¹⁴¹ Tamtéž, s. 13-14

¹⁴² Tamtéž, s. 14.

¹⁴³ Tamtéž.

Unity Mitfordová

Tato žena pocházela z bohaté rodiny z Londýna. Jelikož rodiče svým dětem neprojevovali příliš lásky, začala jim to Unity oplácet. Její sestra se vdala za anglického fašistu a díky tomu se o fašismus začala zajímat i Unity. Svůj pokoj si vyzdobila vlaječkami s hákovým křížem.

Aby se setkala s Vůdcem, odcestovala se svou sestrou do Mnichova. Jelikož neměla žádnou protekci, setkání jí bylo odepřeno. Nakonec si na Hitlera počkala v jeho oblíbené kavárně. Vůdci její zájem velice imponoval. Začal ji s sebou brát na stranické sjezdy a převážně ji používal při vyjednávání s Anglií.

Lidé kolem Hitlera však Unity rádi příliš neměli, neboť se domnívali, že je Unity tajná špionka. Nikdy se to nepotvrdilo. Jelikož Německo s Anglií spolu vstoupili do války, byla Unity rozpolcená. Ačkoliv se mohla vrátit zpět do své země, zůstala v Mnichově, Vůdci zanechala dopis a pokusila se spáchat sebevraždu. Kulka jí však zůstala v hlavě a poškodila jí centrum řeči.

Unity skončila v nemocnici, kde ji Vůdce navštívil pouze jednou. Když se Unitin zdravotní stav zlepšil, byla převezena do Anglie, kde roku 1948 zemřela.¹⁴⁴

Eva Braunová

Osudová žena Adolfa Hitlera. Eva Braunová pracovala jako asistentka fotografa Heinricha Hoffmanna. Hitler od ní vyžadoval vztah bez závazků. Nikam ji s sebou příliš nevodil, zůstávala spíše v ústraní. Hitler to dělal jen proto, aby neztratil oblibu u německých žen. Eva si to přebrala tak, že Vůdce už nezajímá a pokusila se zabít. Hitlera tento pokus o sebevraždu vyděsil, neboť nechtěl, aby se opakovalo to, co po smrti Geli.

Eva nejdříve žila v domku, který ji Hitler koupil, nakonec ji přemístil na Berghof, kde zůstala takřka do konce svého života. Stále ale měla zakázané se objevovat na veřejnosti po jeho boku. Eva byla do Hitlera velice zamilovaná, on však toho očividně nebyl schopný.

I přes to, že bylo jasné, že bude konec, zůstala Eva Braunová po boku svého Vůdce. Pouze na jediný den se jí splnil její sen – stala se Hitlerovou manželkou. Jelikož neměl Hitler už co ztratit, souhlasil se sňatkem, který se uskutečnil v jeho bunkru u říšského kancléřství. Následující den společně spáchají sebevraždu.¹⁴⁵

¹⁴⁴ Tamtéž, s. 15.

¹⁴⁵ Tamtéž.

8 ATENTÁTY

Na Adolfa Hitlera bylo spácháno čtyřicet dva atentátů, které všechny přežil. Hitler to vždy přičítal Prozřetelnosti, jedině on je hoden. Díky svému vysokému bezpečnostnímu opatření se žádný atentát nepodařil a Vůdce nakonec zemřel svou vlastní rukou.

Maurice Bavaud

Maurice byl švýcarský katolík. Se svým přítelem založil studentskou organizaci, ve které diskutovali o komunismu a nacismu. Oba se shodli na tom, že je nutné odstranit Hitlera. V roce 1938 se vydal Německa vybaven knihou Mein Kampf. Když dorazil do Německa, tvářil se jako nacist. Prozkoumával bezpečnostní opatření a učil se střílet. Na Hitlera měl zaútočit při příležitosti oslav Pivního puče.

V Mnichově si zajistil vstupenku na tribunu vydávající se za švýcarského novináře. V den oslav byl na místě velice brzy, aby si zajistil místo hned v první řadě. Na Hitlera měl v plánu vystřelit ve chvíli, kdy se Vůdce zastaví u sloupu. Když se naskytla příležitost, atentátníkovi překážely ruce, které se kolem Hitlera zvedly na pozdrav.

Tímto se Maurice nechtěl vzdát. Snažil se najít další příležitost. Bohužel mu došli peníze, a tak se rozhodl vrátit se domů. K jeho smůle načerno. Bohužel ho chytil průvodčí, který předal atentátníka gestapu, které ho vyslýchalo. Snažil se před nimi zahrát divadlo o tom, jak je velkým nacistou a obdivovatelem Hitlera.

Nakonec stanul před soudem a byl obviněn z jízdy načerno a držení zbraně. Bohužel když byl otevřen jeho kufr, bylo jasné, že domů se už nedostane. Nakonec byl obžalován za pokus o vraždu a odsouzen k smrti. 14. května 1941 byl popraven gilotinou.¹⁴⁶

Georg Elser

Georg Elser pocházel z Bádenska. Nacismus výslovně nesnášel a dle něj pouze komunismus dokázal zajistit mzdu a životní podmínky. Elser se rozhodl pro atentát v době, kdy hrozila válka s Československem. Než samotný atentát spáchal, vydal se takzvaně obhlédnout terén – vydal se do pivnice a rozhodl se, že následující rok Hitlera zabije pomocí bomby. Jelikož s tím neměl žádné zkušenosti, byla nutná řádná příprava.

¹⁴⁶ MOORHOUSE, Roger. Atentáty na Hitlera: spiklenci, vrahové a diktátor, který unikl smrti. Praha: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-016-0. s. 23.

Každý večer chodil do pivnice na večeři, po které se vždy ukryl ve skladišti a vyčkával, až pivnice zavře. Do sloupu, který si vyhlédl, hloubil dutinu, aby do ní mohl umístit výbušninu. Tato práce mu trvala celý měsíc.

V den atentátu dorazil Vůdce o hodinu dřív, navíc bez Hermana Göringa a Heinricha Himmlera, kteří přítomni být také měli. Dalším problémem bylo počasí, kvůli kterému musel Hitler cestovat vlakem. To bylo důvodem, proč byl Vůdce nucen zkrátit svůj projev.

Ve 21:20 vybuchla Elserova bomba. Hitler pivnici opustil ve 21:07. Pouhých třináct minut ho dělilo od jisté smrti. Atentátník měl v plánu utéct do Švýcarska, ale na útěku ho zastavila hlídka. Pět dní byl mučen, až se nakonec přeci jen přiznal. Byl odvezen do Sachsenhausenu, následně ho převezli do Dachau a o několik měsíců byl na Himmlerův příkaz zastřelen.¹⁴⁷

Claus Schenk von Stauffenberg

Stauffenberg pocházel ze šlechtické rodiny. Již v osmnácti letech se rozhodl pro vojenskou kariéru. Byl z něj velmi dobrý voják a nástup Adolfa Hitlera k moci považoval za menší zlo.

Názor změnil, když se dozvěděl o tvrdých útocích na židovské obyvatelstvo. Poslední kapkou bylo tvrdé zacházení oddílů SS se zajatci. V té chvíli se Stauffenberg rozhodl, že Vůdce musí zemřít.

V Tunisku byl jmenován důstojníkem 10. tankové divize. O dva měsíce později byl těžce zraněn – přišel o oko, pravou ruku a dva prsty na levé ruce. Když se částečně zotavil, stal se důstojníkem velitelství záložní armády. Následně byl povýšen na plukovníka generálního štábu – tato funkce mu umožnila účastnit se Hitlerových porad.

Na podzim roku 1943 začal Stauffenberg přemýšlet nad odstraněním Hitlera. K tomu mu měl pomoci plán Valkýra – tento plán byl určen k mobilizaci armády v případě nepokojů. Avšak místo vzbouřenců měl zatýkat vysoké funkcionáře. Nejen Stauffenberg, ale i ostatní důstojníci se shodovali na tom, že je Adolf Hitler zlo, a proto je nutné ho odstranit.

Příležitost na sebe nenechala příliš dlouho čekat. Jelikož měl Stauffenberg přístup na Hitlerovu poradou, vydal se 20. července do Vlčího doupěte vybaven aktovkou se dvěma balíčky s výbušninou. Porada byla však neplánovaně přesunuta z betonového bunkru do dřevěného domku.

¹⁴⁷ MOORHOUSE, Roger. Atentáty na Hitlera: spiklenci, vrahové a diktátor, který unikl smrti. Praha: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-016-0. s. 56.

Důstojník s pomocí svého asistenta sestavil nálož. Kvůli spěchu do aktovky vložili jen jednu nálož. Aktovku se jim podařilo umístit co nejbližší Vůdci. Po chvíli Stauffenberg a jeho další pomocníci vyřadili telefonní spojení a vydali se zpět do Berlína.

Když se ozvala exploze, byl Stauffenberg již na cestě. Netušil však, že Vůdce tento výbuch přežil. Jelikož důstojník netušil, že se atentát nepovedl, pokusil se o převrat. Brzy se objevila zpráva o tom, že Hitler stále žije. Po atentátu docházelo k masivním čistkám v Říši. Stauffenberg byl zastřelen popravčí četou. Podobně dopadli i jeho spolupracovníci.¹⁴⁸

¹⁴⁸ MOORHOUSE, Roger. Atentáty na Hitlera: spiklenci, vrahové a diktátor, který unikal smrti. Praha: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-016-0. s. 221.

9 MEIN KAMPF

Hitler v počátku knihy líčí své dětství a problémy s otcem, který chtěl mít ze svého syna úředníka, kterým byl i on. Hitler popisuje svou vzpouru proti otci, neboť on se chtěl stát umělcem, konkrétně malířem. Ač svého otce neměl příliš v lásce, z jeho slov je patrné, že k němu choval velkou úctu.

Věc, která mě v knize překvapila, byl fakt, že se příliš nezmiňoval o své matce. V jiných knihách je patrné, že měl se svou matkou velice kladný vztah. Troufám si tvrdit, že jeho matka byla jediná žena, kterou Hitler kdy doopravdy miloval.

Další část knihy je zaměřená na jeho život ve Vídni. Je zde patrné, že Hitler byl opravdu přesvědčen o tom, že ho přijmou na akademii. Mohli bychom tvrdit, také to, že Hitler možná trochu zalitoval toho, že si nedodělal patřičné vzdělání, aby se mohl stát alespoň architektem, ke kterému by měl možná blíže. Hitler popsal své první setkání s Židy, poprvé se objevuje i jeho nevráživost vůči Čechům. Začíná uvažovat nad tím, jak by mělo být Německo vedeno.

Hitler také líčí svůj příchod do Mnichova – mohli bychom říci, že to Hitler považoval za návrat domů. Překvapivé pro mě bylo také to, že se zajímal o dělníky, o jejich život. Přemýšlel nad tím, jak zlepšit jejich podmínky. Bez obalu projevuje i svůj obdiv k Velké Británii a Bismarckovi.

Když vypukla první světová válka, Hitler líčil svůj pocit štěstí a zároveň zklamání. Zklamání nad tím, jak se Německo později zachovalo. Sám se našel v řečnění, kterému se chtěl věnovat, jak sám řekl.

Již v mládí byl Hitler proti Židům a dával to také patřičně najevo. I právě proto byl vybrán, ale dělal vzdělávacího důstojníka. Díky tomu se také mohl zlepšovat v řečnictví. Nezmiňuje se jen o Židech, ale celkově o čistotě rasy. Dokonce mluví o prostituci – dle něj by měly mít prostitutky záznam o jejich zdravotním stavu a muži by si měli dávat dobrý pozor na to, s kým se stýkají. Hitler fanaticky vysvětluje, proč je nutné, aby rasa zůstala čistá, aby nedocházelo k míšení, za které dle něj mohli Židé. Stejně jako za první světovou válku a jiné krize.

U mládeže považoval Hitler za nejdůležitější poslušnost a tělesnou zdatnost, neboť to pro něj bylo důležité. Mládež se cvičila v boxu a v jiných disciplínách. Mladí by také neměli odmítovat a svůj názor směli podložit pouze pádnými argumenty.

Věc, která mě překvapila, bylo zjištění, že Adolf Hitler měl své vystupování promyšlené. Z jiných knih spíše vyplývalo, že Vůdce národ uchvátil svými slovy a ani

vlastně neměl příliš zkušeností s výstupy před lidmi. Jak se však v *Mein Kampf* ukázalo, Hitler přesně věděl, kdy a co má říct, jak zapůsobit na obecenstvo, kdy se odmlčet a kdy naopak přidat na hlase.

Spíše mi přijde, že se z knihy příliš nového nedozvídáme, je to jakási zpověď Adolfa Hitlera, možná bychom říci, že se snažil ospravedlnit svoje činy a nějakým způsobem se očistit.¹⁴⁹

¹⁴⁹ HITLER, Adolf. *Mein Kampf*. Praha: Naše vojsko, 2016. ISBN 978-80-206-1595-4.

10 PRAKTICKÁ ČÁST

Jak již bylo řečeno v úvodu, téma diplomové práce jsem si vybrala proto, abych „šířila osvětu“ mezi žáky základní školy. V rámci praktické části jsem měla možnost odučit v sedmém ročníku dvě hodiny zaměřené na osobnost Adolfa Hitlera. Jako didaktický prostředek jsem použila prezentaci v programu PowerPoint a videoukázky z filmů *Valkýra*, *Hitler: Vzestup zla 1. a 2. díl* a *Pád Třetí říše*.

Cíle

Pro plánování výuky jsem si nejdříve stanovila cíle. Z podstaty plánování didaktických aplikací je nezbytně nutné po prvotním seznámení vyučujícího s daným učivem naplánovat cíle dané hodiny. Při tvorbě výukové hodiny na téma Adolf Hitler jsem se držela postupu plánování kognitivních cílů dle Bloomovy taxonomie.¹⁵⁰

Začínala jsem u druhého stupně taxonomie, z toho vyplývá: Žák vyjádří vlastními slovy podstatu norimberských rasových zákonů.

Cíle jsem volila tak, aby žákům tato látka přinesla více než jen pouhá jména a letopočty. Chtěla jsem, aby se zamysleli nad zákony vydávanými Třetí říší, na porušování základních práv a svobod. Proto mým dalším cílem je, že žák srovná s normou zákony vydávané Třetí říší se zákony v demokratické zemi. Osobně tento cíl považuji za důležitý, jelikož jsem se v mé začínající kariéře učitele již několikrát setkala s nevhodným užíváním Davidovy hvězdy. Je rozdíl mezi černým humorem a tím, kdy to žák používá s cílem záměrně ublížit.

Žáci na sebe mnohdy pokřikují „ty žide“ a na fotbalových utkáních mohou slyšet pokřik „jude slavie“, který dále používají ve škole nebo venku mezi kamarády, aniž by věděli, že je toto vyjadřování nevhodné. Jak již bylo v mé práci několikrát řečeno, motivací pro sepsání této práce bylo právě chování dětí na základních školách.

Mezi další cíl patří: Na základě filmové ukázky žák zdůvodní, proč není v dnešní době vhodné užívat nacistické symboly, jako je například hákový kříž. Tímto cílem sleduji odbourání nevědomosti o malování hákových křížů například na záchodcích ve škole či na zdi budov. Tento cíl je zároveň hlavním cílem mé práce.

¹⁵⁰ *Rámcový vzdělávací program pro ZV* [online]. Praha: MŠMT, 2017. Dostupné z URL: https://clanky.rvp.cz/wp-content/uploads/prilohy/10347/priloha_c_1_bloomova_taxonomie_kognitivnich_cilu.pdf [cit. 2021-06-25].

Klíčové kompetence

Po nástupu demokratického režimu přišla nutná revize kurikulárních dokumentů. Nová společnost se odklonila od herbartismu¹⁵¹ a požadovala celistvý vývoj dítěte s ohledem na jeho schopnosti, dovednosti a zájmy. S ohledem na to vznikl nový Rámcový vzdělávací program¹⁵² pro ZŠ a SŠ, který kromě učiva pro jednotlivé ročníky v sobě obsahoval cíle jednotlivých vzdělávacích oblastí, klíčové kompetence, průřezová témata a také „návod“ jak pracovat s dětmi se speciálními vzdělávacími prostředky. Právě klíčové kompetence, které představují souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot¹⁵³, jsou jednou z možností, jak žáka rozvíjet celistvě jako osobnost.

V rámci mnou navržené didaktické aplikace rozvíjím především kompetenci občanskou, kdy na základě videoukázek pochopí základní principy, na kterých spočívají zákony a společenské normy, vysvětlí odchylky v zákonech Třetí říše.

Dále metodou diskuze rozvíjím kompetenci k řešení problému, kde mám na základě videoukázek připraveno několik otázek, které zahrnují problém a žáci na pozadí svých předešlých znalostí a zkušeností se snaží tento problém vyřešit.

Během diskuze se také rozvíjí kompetence komunikativní, kdy po žácích požadují, aby smysluplně a kultivovaným jazykem vyjádřili svůj názor a zároveň aby přijali názor i svých spolužáků.

Kompetence komunikativní je velice často používaná ve školách, ale žáci mají problém se vyjadřovat. Proto se snažím zařazovat metody, které podporují komunikaci, jako je například diskuze. Naopak kompetence k občanství je opomíjená. Důležitá je v hodinách dějepisu, kde žáka učí přebírat zodpovědnost za své jednání a hlavně chápe důležitost našeho historického a kulturního dědictví.

Kompetence k řešení problému je pro žáky lákavé a blízké. Pokud žák přijme problém za svůj, mění se jeho motivace z vnější na vnitřní a pochopení problematiky přijde snáz. Tato kompetence je v hodinách dějepisu nejefektivnější, neboť žáci jsou aktivní a ne jen pasivní příjemci toho, co řekne učitel.

¹⁵¹ *Herbartismus* [online]. Dostupné z URL: < <https://encyklopedie.vseved.cz/herbartismus> > [cit. 2021-06-25].

¹⁵² *Rámcový vzdělávací program pro ZV*. [online]. Praha: MŠMT, 2017. Dostupné z URL: <http://www.nuv.cz/t/rvp-pro-zakladni-vzdelavani> [cit. 2021-06-25].

¹⁵³ *Rámcový vzdělávací program pro ZV*. [online]. Praha: MŠMT, 2017. s. 10. Dostupné z URL: < <http://www.nuv.cz/t/rvp-pro-zakladni-vzdelavani> > [cit. 2021-06-25].

Dílčí metody

Při hodině budu pracovat s metodou motivační, kterou naplňuji vhodně zvolenými videoukázkami, které jsem si pro potřeby vyučování na ZŠ sestříhala a zkrátila tak, aby stopáž nepřesáhla sedm minut, především z toho důvodu, že žáci nejsou aktivní a jejich pozornost se ubírá jiným směrem.

Dále budu pracovat s ikonickým textem, především fotografiemi Adolfa Hitlera a již popsané problémové vyučování.

U metody slovní budu především používat frontální výklad za pomoci prezentace v programu PowerPoint s aktivizačními prvky (diskuze).

Didaktické prostředky

Jak již bylo řečeno, budu pracovat s prezentací v programu PowerPoint – tato prezentace má 14 snímků a obsahuje 43x ikonický text. Kromě popisů ikonických textů se zde nenachází žádný psaný text, neboť si myslím, že ikonický text žáky spíše zaujme, dokáží si věci lépe představit.

Abych mohla žákům prezentaci i videoukázky zprostředkovat, bude potřeba vybavené třídy počítačem, reproduktory, dataprojektorem a interaktivní tabulí. Důležitým prostředkem jsou také videoukázky.

Mezipředmětové vztahy

Mezipředmětovým vztahem zde bude výchova k občanství nejen kvůli tomu, že spolu s dějepisem spadají do oblasti člověk a společnost, ale také proto, že v případě mé plánované hodiny si žáci mnohé uvědomí o mezilidských vztazích a občanských právech a povinnostech.

Dále budu naplňovat mezipředmětový vztah s českým jazykem, a to především se slohovou výchovou, neboť jak již bylo řečeno výše, žákům dělá mnohdy problém se kultivovaně vyjadřovat.

Průřezová témata

Průřezovými tématy pro tuto hodinu bude osobnostní a sociální výchova a výchova demokratického občana.

Ještě před tím než proběhl výklad, jsem sbírala žákovské prekoncepty:

-
- Víte, kdo byl Adolf Hitler?

Žákovské odpovědi:

„Adolf Hitler byl vládce Německa.“

„Adolf Hitler byl nacista.“

„Adolf Hitler byl politik a kancléř.“

„Adolf Hitler byl diktátor.“

„Adolf Hitler posílal židy do koncentráku.“

„Adolf Hitler byl německý prezident, který chtěl lidstvu změnit život.“

Vybrala jsem pouze pár žákovských odpovědí. Převážně se shodovaly takové názory, že Adolf Hitler vládl v Německu a byl diktátorem.

- S čím si osobnost Adolfa Hitlera spojujete?

Žákovské odpovědi:

„Adolfa Hitlera si spojuji s druhou světovou válkou.“

„Adolfa Hitlera si spojuji s hákovým křížem.“

„Adolfa Hitlera si spojuji se strachem, bolestí, smrtí a druhou světovou válkou.“

„Adolfa Hitlera si spojuji s Německem, s židy, koncentračními tábory a hákovým křížem.“

„Adolfa Hitlera si spojuji s druhou světovou válkou a hákovým křížem.“

Opět jsem vybrala pár žákovských odpovědí. Žáci mají Adolfa Hitlera převážně spojeného s druhou světovou válkou a hákovým křížem. Mezi odpověďmi se také objevili Židé a koncentrační tábory – tyto pojmy se ale příliš neobjevovaly.

Následně jsem mohla přejít k frontální výuce, konkrétně k výkladu. Prezentace obsahuje maximum ikonického textu, psaný text jsem spíše využila k popisu ikonického textu.

Obrázek I - Seznámení s osobností Adolfa Hitlera

První snímek prezentace zobrazuje fotografii Adolfa Hitlera. Myslím si, že by žáci měli mít povědomí o tom, jak nejnámější diktátor vypadal. Byť by jeho obličej měl znát každý (ať už ze školy nebo z televize), mohou se objevit výjimky, které jeho podobu neznají. Stejně jako je důležité znát jména, je také důležité znát obličej významných jmen naší historie.

Obrázek II - Seznámení s rodinou

Druhý snímek žáky seznamuje s podobou Adolfa Hitlera jako malého chlapce a jeho rodiči. Na snímku je také vyobrazen Hitlerův rodný dům. Žáky jsem seznámila s Hitlerovou rodinnou situací, kdy ho jeho otec chtěl mít úředníkem stejně, jako byl on sám. Matka ho spíše rozmazlovala. Pro žáky bylo nepochopitelné zjištění, že jeho rodiče byli příbuzní. Žáky zajímalo, zda tento fakt mohl mít vliv na Hitlerovu povahu a chování. Osobně si myslím, že by zde mohla minimální šance, že příbuzenský vztah jeho rodičů mohl mít z části vliv na jeho osobnost, ale o tom se můžeme pouze dohadovat.

Obrázek III - Adolf Hitler v první světové válce

Žáky jsem dále seznámila s Hitlerovým vstupem do války a jeho nadšením bojovat. Na prvním ikonickém textu vlevo nahoře mohou žáci vidět Hitlera mezi nadšeným davem, který se dozvěděl, že bude válka. Následující fotografie ukazuje Adolfa Hitlera jako vojáka. Za své služby získal Železný kříž 1. a 2. třídy.

Žákům jsem zároveň také přiblížila jeho život před válkou. Velice je překvapilo, že se Adolf Hitler toužil stát malířem. Padaly zde i takové názory, že kdyby se Hitler v malířství uchytil, nenapáchal by tolik škod.

Hitlerův vstup do DAP

Obrázek IV - Hitlerův vstup do strany

Za pozornost určitě stojí Hitlerovy první kroky v politice, neboť kdyby nebylo jeho řečnění po hospodách, nikdy by nepřišel na to, jakou moc mohou jeho slova mít. V Mein Kampf Hitler sám přiznal, že věděl, co a jak říci, aby lidi tzv. dostal do varu.

Žáci zde opět vyjadřovali své názory – dle některých se měl Hitler po válce živit jako „normální“ člověk a nikomu by neublížil. Bohužel historii už nezměníme.

CESTA KE SLÁVĚ

Obrázek V - Hitlerova cesta k moci

Žáci na dalším snímku prezentace mohli porovnat Hitlerovy začátky s jeho pozdějším řečněním. Na druhém ikonickém textu mohou vidět znak nacistů, neboli svastiku

(tím by si měli uvědomit, že by nebylo vhodné tento symbol někde kreslit). Žáky jsem také obeznámila se symbolem hákového kříže, neboť ten se užíval také jako symbol naděje, obnovy. Musel být však pravotočivý. Levotočivý znamenal zlo. Na ikonickém textu dole mohou vidět Hitlerův pokus o puč, který se však nepovedl.

Jelikož se jedná o sedmý ročník, nepředpokládala jsem, že žáci budou vědět, co slovo puč vůbec znamená. Nejdříve jsem se jich zeptala, zda toto slovo někde slyšeli a zda dokáží vydedukovat význam tohoto slova. Následně jsme se pak společně dobrali k tomu, že puč je synonymem ke slovu převrat.

Obrázek VI - Hitlerova cesta do vězení

Další snímek prezentace zobrazuje Hitlerovu cestu do vězení. Žáky jsem již seznámila s významem slova puč. První ikonický text ukazuje Hitlerův pochod se svými věrnými, který se však vymkl kontrole a Hitler byl postřelen. Další ikonický text vpravo ukazuje rozvášněného Hitlera u soudu, kde se nebojí před všemi řečnit. Jeho řečí byla ohromena celá soudní síň včetně soudce. Proto jeho cela nevypadala tak, jak ji známe například z filmů, ale spíše připomínala hotelový pokoj. V cele Hitler nadiktoval svému věrnému Hessovi svou první knihu *Mein Kampf*.

Žáci byli poměrně zaskočení nad tím, jak vypadala Hitlerova cela. Ti vnímavější jeho vězení přirovnali spíše k vězení domácím. Někdo také pronesl, že je to nespravedlivé, neboť někdo musí být v opravdové cele a ti bohatší nebo vlivnější si vězení vlastně užívají.

Obrázek VII - Hitlerovy důležité ženy

Je důležité žákům ukázat, že Adolf Hitler nebyl samotář, ač se na veřejnosti se ženami příliš neobjevoval. Důvodem bylo také to, že kdyby byl zadaný či ženatý, ztratil by spoustu přívrženců ženského pohlaví. Mezi nejdůležitější ženy jeho života jsem zařadila jeho neteř Geli, která s ním trávila poměrně dost času, ale Hitler ji držel jako ve zlaté kleci. Další jeho osudovou ženou byla Eva Braunová (asistentka říšského fotografa), která s ním vydržela až do konce. Ani ona to s Vůdcem neměla příliš jednoduché. Ikonický text vpravo ukazuje sílicí moc slov Adolfa Hitlera. Žáci opět mohli porovnat jeho začátky s narůstající slávou.

Při této příležitosti jsem se žáků zeptala, proč si myslí, že se Adolf Hitler na veřejnosti neobjevoval s žádnou ženou. Ani jednoho žáka nenapadla myšlenka, že to Hitler dělal pouze proto, aby neztratil ženské obdivovatelky. Naopak se domnívali, že jeho nemohl mít někdo rád jako člověka. Musela je vyvézt z omylu, jelikož několik žen v jeho blízkosti chtělo spáchat sebevraždu. Geli se to bohužel povedlo a Evě Braunové na konci války nakonec také.

Obrázek VIII - Hitlerovy pády a úspěchy

Velkou ránou pro Adolfa Hitlera byla sebevražda jeho neteře Geli, která se již nehodlala smířit s životem ve zlaté kleci. Zemřela tak druhá žena, kterou Hitler miloval. I Eva Braunová se pokusila o sebevraždu, která se jí však nepodařila. Stejně jako Geli žila v ústraní. Na ikonickém textu vpravo nahoře přebírá Adolf Hitler německé občanství od Josepha Goebbelse. Žákům přišlo divné, že do této doby neměl žádné občanství. Důležité bylo žáky seznámit také s osobností Josepha Goebbelse, jež Hitlera doprovázel až do úplného konce. Žákům jsem dále vysvětlila spojitost mezi ním a českou herečkou Lídou Baarovou.

Třídý jsem se zkusila zeptat, zda mi dokážou říci, proč si myslí, že Eva Braunová chtěla spáchat sebevraždu. Vesměs se všichni shodovali na tom, že chtěla jen Hitlerovu pozornost.

PÁR KROKŮ OD SVĚTOVÉ VÁLKY

Hitler zvolen kancléřem

Zapálení říšského sněmu

První koncentrační tábory

Obrázek IX - Krok od světové války

Jelikož se Adolf Hitler snažil zbavovat svých nepřátel, konkrétně tedy komunistů, zařídil, aby byl zapálen Říšský sněm a tento čin byl pak přisouzen komunistům. Žáci byli seznámeni s pojmem kancléř, kterým se Adolf Hitler stal 30. ledna 1933. Za Hitlerova působení byly budovány koncentrační tábory – Vůdcovým snem bylo odstranění všech Židů. Z počátku koncentrační tábory nesloužily pouze pro Židy, ale i pro nepřátele Říše.

Zeptala jsem se, zda se i v dnešní době můžeme setkat s kancléřem. Původně jsem nepředpokládala, že žáci budou odpověď na mou otázku znát (myslím si, že se příliš na seriózní pořady a zprávy nedívají), ale byla jsem příjemně překvapena, když mi jeden chlapec správně odpověděl.

Podpisování mnichovské dohody

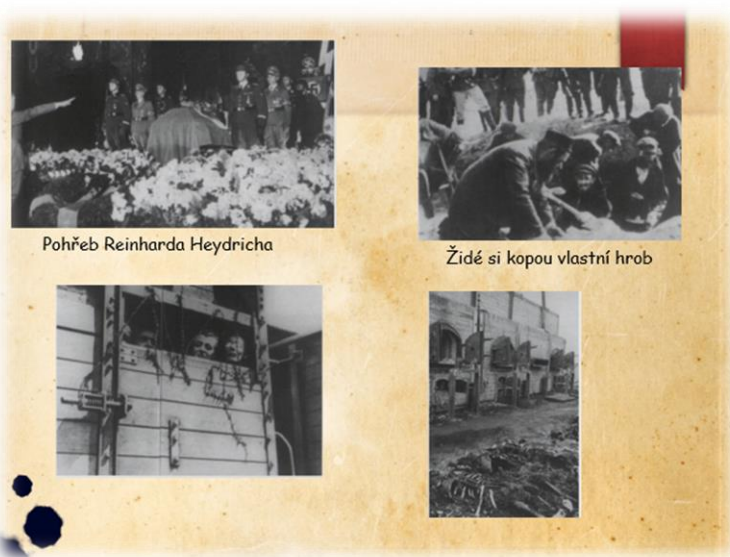
Nacisté v Praze

Židovský obchod

Obrázek X - Mnichovská dohoda a důsledky

Žáky bylo třeba seznámit s pojmem mnichovská dohoda, aby vůbec věděli, co předcházelo okupaci Československa. Dalším možná problémovým slovem byla okupace. Dále jsem žákům představila další účastníky mnichovské dohody a tento dokument jsem jim také promítla na interaktivní tabuli. Měli tak přibližnou představu o smlouvě. Ikonický text vpravo dole ukazuje nacistické „řádění“ v židovských obchodech.

Pohřeb Reinharda Heydricha

Židé si kopou vlastní hrob

Obrázek XI - Židé

V roce 1942 byl spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Na tento popud nechal Adolf Hitler vypálit Lidice a Ležáky. Heydrichův pohřeb se konal v Berlíně. Jak již bylo řečeno, Hitlerovým snem bylo vyhlazení všech Židů. Na ikonických textech jsou vyobrazeni Židé ve vlaku na cestě do koncentračního tábora, Židé jak si kopou svůj vlastní hrob a poslední ikonický text ukazuje spálená těla včetně pecí. U tohoto snímku prezentace byli žáci poměrně zaskočení a pohled na fotografie jim nebyl příliš příjemný. Zařadila jsem je do prezentace záměrně, aby opravdu viděli, čeho byl Adolf Hitler schopen. Zapojila jsem do výkladu i regionální dějiny, neboť ve městě kde bydlím, byl transport smrti.

Obrázek XII - Atentát na Adolfa Hitlera

Na Adolfa Hitlera nebyl spáchán atentát pouze jednou, ale vybrala jsem asi ten nejdůležitější – atentát, který provedl Claus Schenk von Stauffenberg, jeden z Hitlerových mužů. O tomto atentátu je film Valkýra, z kterého je vybrán ikonický text na tomto snímku. Na poslední fotografii je znázorněn Adolf Hitler se svým přítelem Benitem Mussolinim. Vůdce po tomto atentátu prohlásil, že je nesmrtelný a Prozřetelnost chce, aby vedl Německo.

Žákům jsem samozřejmě řekla i o dalších atentátech. Opět se všichni shodli na tom, že kdyby se atentáty povedly, mohl být klid.

Obrázek XIII - Život v bunkru

Hitlerovi bylo jasné, že je potřeba, aby se lépe ukryl. Byl pro něho postaven bunker hned vedle říšského kancléřství. V bunkru byl dostatek prostoru pro jeho věrné, sekretářky

a dokonce i pro rodinu Josepha Goebbelse (příchod jeho manželky a dětí můžeme vidět na ikonickém textu vpravo dole). Nesměla zde chybět ani jeho dlouholetá družka Eva Braunová.

Pro třídu bylo naprosto nemyslitelné, že by se někdo chtěl dobrovolně odstěhovat do bunkru a navíc kvůli Hitlerovi. To jsme ale opět u jeho osobnosti. Nikdo z nás si asi nedovede představit, jaké měl charisma a jak na lidi působil.

Obrázek XIV - Hitlerův konec

Poslední den svého života se Adolf Hitler rozhodl pojmout za svou manželku Evu Braunovou. Následně po svatbě se Hitler zastřelil a Eva spolkla pilulku s jedem. Hitlerovým přáním bylo, aby vojáci spálili jeho tělo i tělo jeho manželky. Žáků jsem se zeptala, proč si myslí, že Hitler toto požadoval. Velice mě překvapila jejich odpověď, neboť byla správná. Žáci správně vydedukovali, že Hitler nechtěl, aby jeho tělo někdo našel.

Po výkladu jsem se žáků zeptala, co si z této hodiny odnesou, zda se dozvěděli něco nového a proč si myslí, že je důležité znát historii. Opět jsem byla překvapena, jelikož žáci sami uznali svou neznalost osobnosti Adolfa Hitlera v takovém rozsahu, informace, jež jsem jim poskytla, byly pro ně mnohdy nové a souhlasili s tím, že je důležité znát historii, neboť se z ní lidé mohou poučit.

Druhou hodinu jsem informace, které se žáci dozvěděli hodinu předešlou, podložila videoukázkami z filmů o Hitlerovi. V prezentaci byly použity screeny právě z filmů Valkýra, Hitler: Vzestup zla 1. a 2. díl a Pád Třetí říše.

Obrázek XV - Film Valkýra (atentát)

Žákům jsem nejdříve pustila atentát na Hitlera – videoukázka je z filmu Valkýra. Část filmu, ve které je atentát ukázán, jsem žákům pustila z youtube. Tato ukázka trvala devět minut.

Obrázek XVI - Hitler Vzestup zla (Dětství)

Dále jsem žákům pustila ukázkou z filmu Hitler: Vzestup zla. Ukázka zobrazovala Hitlerovo dětství a jeho vztahy v rodině. Žáci také měli možnost vidět podobu Žida, který ošetřoval jeho matku.

Jeden žák se mě na základě videoukázky zeptal, zda není možné, aby Hitler svého otce otrávil. Teoreticky bychom mohli říci, že i taková věc je možná, ale opět se můžeme pouze dohadovat.

Obrázek XVII - Hitler Vzestup zla (Malba pohlednic)

Chtěla jsem žákům ukázat, čím se Hitler živil, když nebyl nikde zaměstnán a na Akademii výtvarných umění ho nevzali. V ukázce bylo možné vidět, jak Hitler sedí na nádraží a maluje pohledy, které následně prodával.

Obrázek XVIII - Hitler Vzestup zla (Fanatický Hitler)

V první hodině se žáci dozvěděli o Hitlerovo nadšení z první světové válka. V ukázce sami viděli, že byl opravdu fanatický. Další ukázka zobrazovala Hitlera v první světové válce. To dle žáků vypadal celkem „normálně“.

Obrázek XIX - Hitler Vzestup zla (Hitler ve světové válce)

Obrázek XX - Hitler Vzestup zla (Počátky)

Žáci v první hodině viděli ikonický text s Hitlerovými pokroky v řečnictví. Druhou hodinu měli možnost vidět začínajícího Hitlera a mohli srovnat jeho posouvání se v řečnictví.

Obrázek XXI - Hitler vzestup zla (Malé úspěchy)

Obrázek XXII - Hitler vzestup zla (Velký úspěch)

Při ukázce plného cirkusu Krone, několik žáků přirovnalo dav k robotům. Když jsem se jich zeptala, proč zrovna k robotům, argumentovali tím, že roboti musejí být poslušní a dělají pouze to, co se jim řekne. Někdo dokonce přirovnal Hitlera k hypnotizérovi.

Obrázek XXIII - Hitler vzestup zla (Puč)

Jak již bylo řečeno v předchozí části, žáky jsem musela seznámit s pojmem puč. Myslím si, že díky videoukázce si to žáci lépe zafixovali.

Obrázek XXIV - Hitler vzestup zla (Soud)

Obrázek XXV - Hitler Vzestup zla (Vězení)

Na předešlých snímcích měli žáci možnost vidět Hitlerův vliv – i u soudu Hitler uplatnil své umění řečnictví. Soudní síň mu sloužila jako náhražka publika v pivnicích. Když žáci uviděli Hitlerovu celu, byli pobouřeni nespravedlností. Do té doby bych ve třídě slyšela spadnout špendlík na zem.

Obrázek XXVI - Hitler Vzestup zla (Geli)

Obrázek XXVII - Hitler Vzestup zla (Eva Braunová)

Žáky jsem již první hodinu seznámila s dalšími ženami Hitlerova života. Hitler miloval kromě své matky i svou neteř Geli. Eva Braunová sice byla jeho partnerkou a později i ženou, ale myslím si, že takovou náklonost, kterou měla jeho matka a Geli, ona od Vůdce neměla. Žáci se poprvé setkali se jménem Eva Braunová.

Obrázek XXVIII - Hitler vzestup zla (Sebevražda)

Žákům byla puštěna ukázka s Gelinou sebevraždou. Aby pochopili, proč tento čin udělala, pustila jsem jim ještě kousek, kde Hitler našel svou neteř se svým řidičem, jehož chtěl zastřelit. Ještě před puštěním ukázky se sebevraždou se mě žáci ptali, proč raději neutekla. Později ale viděli, že to možné nebylo.

Obrázek XXIX - Hitler vzestup zla (Kancelář)

Jako další část jsem zvolila jmenování Hitlera kancléřem. Žáci viděli, že jeho jmenování nebylo až tak dobrovolné, ale dle prezidenta to bylo jediným možným řešením.

Po filmu Hitler: Vzestup zla jsem žákům pustila pár částí z filmu Pád Třetí říše. Zvolila jsem části, ve kterých je vidět Hitlerův život v bunkru včetně jeho svatby a smrti.

Obrázek XXX - Pád Třetí říše (Bunkr)

Obrázek XXXI - Pád Třetí říše (Stěhování)

Chtěla jsem žákům ukázat, jak moc byli lidé Hitlerovi oddaní, a proto jsem jim pustila část, ve které se Magda Goebbelsová i s dětmi přestěhovala do bunkru. Když se žáci poté ode mě dozvěděli, co udělala jejich dětem, byli značně pobouřeni. Nesmíme zapomenout, že i Magda Goebbelsová byla velkou přívrženkyní Adolfa Hitlera.

Obrázek XXXII - Pád Třetí říše (Svatba)

Obrázek XXXIII - Pád Třetí říše (Konec)

Poslední část byla zaměřená na Hitlerovu svatbu a úplný konec. Jelikož nám zbyla ještě chvilka času, byl prostor na diskuzi a případné otázky. Žáci se shodli na jedné věci – Adolf Hitler byl největší zlo, které nás mohlo potkat. Když jsem odcházela ze třídy, atmosféra byla napjatá. I přes respirátory jsem na žácích viděla, jak je mé dvě hodiny „zasáhly“. Pro tento pocit jsem se rozhodla žákům zprostředkovat informace o osobnosti Adolfa Hitlera.

11 ZÁVĚR

Jak bylo již řečeno v úvodu mé diplomové práce, jedním z důvodů pro vypracování práce byl můj zájem o osobnost Adolfa Hitlera (jak je možné, že jeden člověk dokázal vyburcovat celé Německo). Druhým důvodem byla pedagogická osvěta, neboť se neustále setkávám s neznalostí osobnosti Adolfa Hitlera, s kreslením hákových křížů a zvedáním pravice. Dle mého názoru je velice důležité žákům „otevřít oči“ a snažit se, aby se poučili z chyb v naší historii.

Při psaní teoretické části jsem měla k dispozici mnoho zajímavých knih. Velice mě zaujaly publikace od Iana Kershawa, jež byly velice čtivé. Zároveň jsem získala mnoho nových informací, které jsem mohla dále předat žákům. Když jsem jednotlivé knihy četla, utvrzovala jsem se v tom, že Adolf Hitler nebyl „normální člověk“ a musel trpět poruchou osobností. Mnohdy jsem si kladla otázku, zda vše bylo z jeho hlavy, nebo mu to někdo diktoval. Bohužel jsem se přesvědčila o tom, že Adolf Hitler byl opravdu tak fanatický a vše se dělo na jeho popud. Při četbě knihy *Mein Kampf* jsem byla poměrně rozpačitá. Původně jsem si myslela, že byl Hitler opravdu tak charismatický, a proto za ním lidé šli. Opět jsem se zmýlila. Jak jsem se dočetla v knize *Mein Kampf*, Hitler měl vše promyšlené a věděl, jak mluvit, aby si lid získal na svou stranu.

Tím byla má otázka ohledně Adolfa Hitlera zodpovězena – byl to opravdu fanatický člověk, jenž se nebál ničeho a nikoho. Jen charisma nestačilo, musel umět správně mluvit a tím vhodně působit na lidi. Nedílnou součástí byla samozřejmě také propaganda, ve které byl Hitler také mistrem.

V teoretické části jsem se zaměřila izolovaně na nejvýznamnější osobnost druhé světové války a celkově našim dějin – Adolfa Hitlera. Cílem praktické části bylo zprostředkování informací žákům o Adolfu Hitlerovi pomocí prezentace v programu PowerPoint a následně videoukázek. Při tvorbě prezentace jsem se snažila volit vhodný ikonický text, který byl převážně z filmů. Musela jsem se také rozhodnout, co vše žákům řeknu, aby nebyli přehlceni informací. Nakonec jsem vybrala opravdu nejdůležitější události z Hitlerova života a myslím si, že jsem vybrala správně.

Praktickou část jsem odučila v sedmém ročníku na základní škole v Nýřanech. Jak už bylo řečeno, nejdříve jsem sbírala žákovské prekoncepty o Adolfu Hitlerovi. Následně proběhla frontální výuka, konkrétně výklad. Žáků jsem se během prezentace ptala, na konci

hodiny byl prostor pro diskuzi. Nikdy jsem neviděla žáky tak soustředěné, jako tuto hodinu. Spousta informací pro ně byla nová, někdy si ani nevybavovali, že by se o Hitlerovi na prvním stupni více bavili. Chápu, že toto téma nemusí být pro každého to pravé, ale opět se opakuji – je důležité znát historii a poučit se.

Stejně jako u výkladové části jsem se i u videoukázek setkala s kladnou odezvou od žáků. Jak již bylo řečeno, na žácích bylo vidět, že je mé hodiny nějakým způsobem „zasáhly“. Sami mi na konci hodiny oznámili, že jsou rádi za takový přístup a díky němu spoustu věcí pochopili. A tohle byl přesně můj záměr – otevřít žákům oči a ukázat, že ne vše, co dělají kamarádi, je správné.

12 RESUMÉ

As the topic of my diploma thesis, I chose the concept of Adolf Hitler's personality in didactics using modern technologies. I chose this topic because I wanted to know how it is possible that Adolf Hitler was able to influence the whole of Germany and at the same time I wanted to introduce his pupils to his personality. After reading the books, I was literally shocked, because I learned a lot of new information myself. In the theoretical part I dealt with the personality of Adolf Hitler, the practical part contains examples from presentations and films. I had the opportunity to teach the practical part at the elementary school in Nýřany in the seventh grade. The aim of my work was to teach students about the history of Adolf Hitler, because it often turns out that students often do not know why it is wrong to raise the right and draw swastikas.

13 SEZNAM LITERATURY

FEST, Joachim. Hitler – kompletní životopis. Praha: Naše vojsko, 2008. 782 s. ISBN 978-80-206-0946-5.

FIEDLEROVÁ, Alexandra. Führerovy osudové ženy, Epoque speciál, únor 2019, s. 12-15.

GARIBALDI, Luciano a Simonetta. Adolf Hitler: zrození diktátora. Praha: Naše vojsko, 2017. 280 s. ISBN 978-80-206-1667-8.

HITLER, Adolf. Mein Kampf. Michal Zítka – Otakar II., 2000. 507 s. ISBN 80-86355-26-8.

KERSHAW, Ian. Hitler. Praha: Argo, 2015. 680 s. ISBN 978-80-257-1520-8.

KERSHAW, Ian. Hitler: 1836-1945. Praha: Argo 2004. 972 s. ISBN 80-7203-634-3.

MOORHOUSE, Roger. Atentáty na Hitlera: spiklenci, vrahové a diktátor, který unikl smrti. Praha: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-016-0.

14 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek I – Seznámení s osobností Adolfa Hitlera

Obrázek II – Seznámení s rodinou

Obrázek III – Adolf Hitler v první světové válce

Obrázek IV – Hitlerův vstup do strany

Obrázek V – Hitlerova cesta k moci

Obrázek VI – Hitlerova cesta do vězení

Obrázek VII – Hitlerovy důležité ženy

Obrázek VIII – Hitlerovy pády a úspěchy

Obrázek IX – Krok od světové války

Obrázek X – Mnichovská dohoda a důsledky

Obrázek XI – Židé

Obrázek XII – Atentát na Adolfa Hitlera

Obrázek XIII – Život v bunkru

Obrázek XIV – Hitlerův konec

Obrázek XV – Film Valkýra (Atentát)

Obrázek XVI – Hitler Vzestup zla (Dětství)

Obrázek XVII – Hitler Vzestup zla (Malba pohlednic)

Obrázek XVIII – Hitler Vzestup zla (Fanatický Hitler)

Obrázek XIX – Hitler Vzestup zla (Hitler ve světové válce)

Obrázek XX - Hitler Vzestup zla (Počátky)

Obrázek XXI – Hitler vzestup zla (Malé úspěchy)

Obrázek XXII – Hitler Vzestup zla (Velký úspěch)

Obrázek XXIII – Hitler Vzestup zla (Puč)

Obrázek XXIV – Hitler Vzestup zla (Soud)

Obrázek XXV – Hitler Vzestup zla (Vězení)

Obrázek XXVI – Hitler Vzestup zla (Geli)

Obrázek XXVII – Hitler Vzestup zla (Eva Braunová)

Obrázek XXVIII – Hitler Vzestup zla (Sebevražda)

Obrázek XXIX – Hitler Vzestup zla (Kancléř)

Obrázek XXX – Pád Třetí říše (Bunkr)

Obrázek XXXI – Pád Třetí říše (Stěhování)

Obrázek XXXII – Pád Třetí říše (Svatba)

Obrázek XXXIII – Pád Třetí říše (Konec)

